

MISTROVA díLNA

DON SMITH

Přeloženo z anglického originálu „The Master’s Craftsmen”
© 1994 Don E. Smith Jr. vydaného Bridge To Life Ministries, Muskegon, Michigan, USA.

© Rozvoj Rodiny, 2003

Veškerá práva českého překladu vyhrazena. Žádná část těchto skript nesmí být v jakékoliv formě publikována nebo změněna bez svolení autora.

Překlad: Pavel Mečkovský
Fotografie a jazyková úprava: Karel Holubář
Grafická úprava a tisk: Josef Tůma

Mistrova dílna

Tato skripta jsou určena všem, kdo se chtějí stát silnými a zbožnými muži, manželi, otci a patriarchy.

OBSAH

- 1. PODSTATA PATRIARCHY**
- 2. OPUŠTĚNÍ RODIČŮ**
- 3. UTVRZENÍ**
- 4. NEUTVRZENÝ MUŽ**
- 5. KROK DO TEMNOTY**
- 6. STÁT SE MUŽEM ODVAHY**
- 7. MUŽ JAKO KNĚZ**
- 8. MUŽ A ZDROJ JEHO DUCHOVNOSTI**
- 9. MUŽ JAKO BOJOVNÍK**
- 10. MUŽ JAKO OSAMĚLÁ OVCE**
- 11. MUŽ JAKO OPRAVDOVÝ PŘÍTEL**
- 12. MUŽ A JEHO NOVÁ IDENTITA**

1 PODSTATA PATRIARCHY

ÚVOD

Jednou z největších tužeb, která je v srdci každého muže, je zakusit ve svém životě vliv silného otce nebo patriarchy. Jen málo mužů zakusilo skutečný vliv takového Božího muže, který by formoval jejich život.

Není žádným překvapením, že muži jsou přitahováni silnými vůdci. Hledají někoho nebo něco co by mohlo naplnit „prázdnou“ v jejich životě. Je smutné, že jen málo z nich je vyzváno k tomu, aby se stali Božími muži, patriarchy.

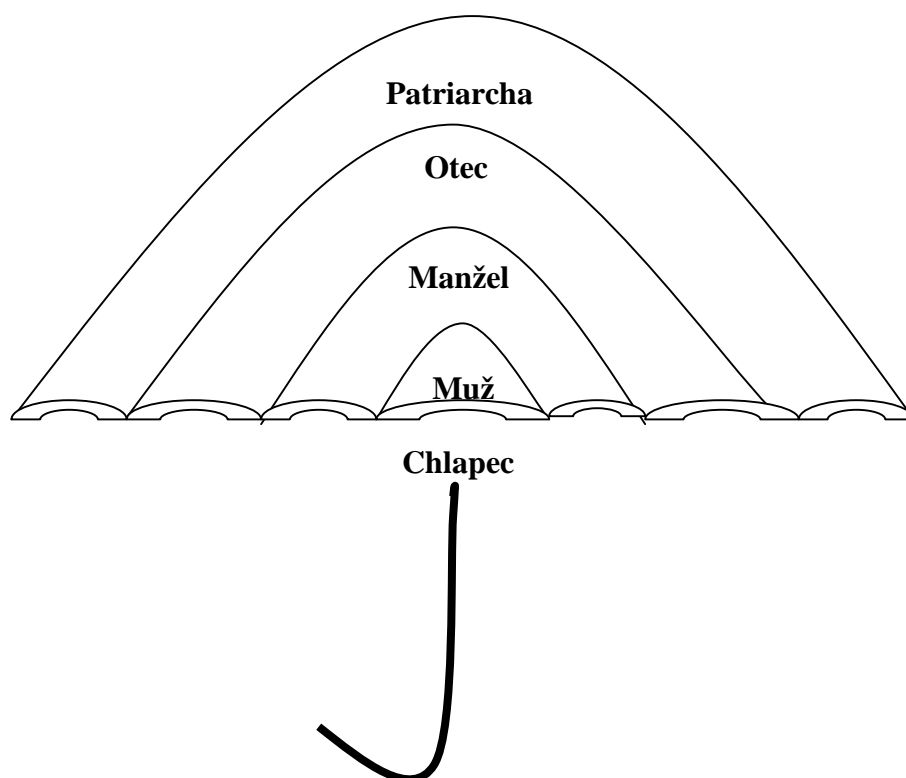
Je potěšením vidět rozvoj mladého muže, který se stává patriarchou. Přemýšlejme o Abrahamovi, Izákovi, Jákobovi, Josefovi, Mojžíšovi, Davidovi, Šalamounovi, Ježíšovi, Petrovi a Pavlovi a o jejich vlivu na svět kolem nich!

Muž - patriarcha je základem pro společnost, náboženství a národ. On tvoří a zachovává dobrý způsob života a jeho hodnoty a předává je dál. Bez takových lidí všechny sociální struktury upadají.

Aby se z chlapce stal patriarcha, musí projít následujícími čtyřmi vývojovými etapami:

- z chlapce se stává muž
- z muže se stává manžel
- z manžela se stává otec
- z otce se stává patriarcha

Tyto etapy si můžeme znázornit následovně:

DEFINICE:

- ✓ Muž: je někdo, kdo se rozhodl převzít zodpovědnost za svůj život a také vést a vyučovat druhé.
- ✓ Manžel: je někdo, kdo se rozhodl převzít zodpovědnost za vedení a péči o svou manželku.
- ✓ Otec: je někdo, kdo se rozhodl převzít zodpovědnost za vedení a vyučování svých dětí.

- ✓ Patriarcha: je někdo, kdo se rozhodl vzít zodpovědnost za vedení a vyučování své širší rodiny.

Každá další etapa vyžaduje rozhodnutí vzít na sebe větší odpovědnost. Jestliže nedojde k tomuto rozhodnutí, muž sice vypadá, že roste po fyzické stránce, ale jeho zralost zůstává na té úrovni, kde učinil své poslední rozhodnutí. Jestliže se nerozhodne převzít i tu nejmenší odpovědnost, pak zůstává stále chlapcem.

Jestliže selže na jakékoli úrovni svého rozvoje, je nutné se vrátit o úroveň zpět a upevnit se tam. Například: Jestliže má problémy jako manžel, musí se ptát: „Co mi chybí jako muži?“

Každá etapa ukazuje spíše na to, jaký je uvnitř, než na to, co dělá navenek. Proto budeme mluvit o podstatě muže, manžela atd. (to je o tom, co je skryto uvnitř) a ne jen o tom, co by měl dělat.

Aplikace:

1. Proč myslíš, že je tak mnoho manželů a otců, kteří se snaží žít podle jakých si pravidel, ale cítí se prázdní a nespokojení?
2. Když se podíváš na jednotlivé etapy rozvoje muže, kde myslíš, že se teď nacházíš?
3. Zažil jsi ve svém životě vliv nějakého patriarchy?
4. Proč je v dnešní době tak málo patriarchů?

PODSTATA PATRIARCHY

Cílem každého muže je být Kristovým učedníkem, který Krista věrně následuje, a tak se postupně stává patriarchou.

Patriarchu můžeme charakterizovat přinejmenším na základě tří následujících věcí:

1. Žije na základě víry, ne jen z toho, co vidí.
 2. Rozhodl se mocně promlouvat.
 3. Má vliv na budoucí generaci.
- Abraham, Izák, Jákob a Jákobových 12 synů jsou první patriarchové, o kterých čteme v Bibli (Sk 7:8).
 - Přečteme si Genesis 12:1-3; 17:1-14 a zaměříme se na kapitolu 17:4-7. Jaký je podle tebe význam a smysl patriarchů?

Smlouvu mezi sebou a tebou i tvým potomstvem ve všech pokoleních činím totiž smlouvou věčnou, že budu Bohem tobě i tvému potomstvu. (Genesis 17:7)

I. Žije na základě víry, ne jen z toho, co vidí

- A. Patriarcha je někdo, kdo se osobně setkal s Bohem.
- Je to zbožný muž, který se rozhodl brát vážně Pána Boha, a nechává se jím přetvářet. Tento postoj má potom vliv na jeho širší rodinu.
 - Někteří z patriarchů, o kterých čteme v Bibli, měli zvláštní možnost mluvit s Pánem Bohem nebo Ho vidět. Ale většina z nich tuto možnost neměla, jako např. David, Job, Jan Křtitel a učedníci apoštolů (Timoteus, Titus, Jan, Marek atd.).
- B. Důsledkem takového setkání s Bohem je život z víry.
- Abrahamovi bylo dáno zaslíbení, které ještě nemohl vidět. Nevěděl, jak Bůh naplní svůj slib, ale přesto mu důvěřoval.

Abraham věřil, a proto šel obětovat Izáka, když byl podroben zkoušce. Svého jediného syna byl hotov obětovat, ačkoli se mu dostalo zaslíbení a bylo mu řečeno: 'Z Izáka bude pocházet tvé potomstvo.' (Židům 11:17-18)

- Patriarcha se vzdává viditelného a přítomného kvůli neviditelnému a budoucímu. Díky své důvěře v Boha má věčnou perspektivu. Je si vědom, že jeho síla a naděje se nenachází ve fyzické rovině, ale v duchovní.
- Muž, který žije z víry, vidí Pána Boha, který je neviditelný (Židům 11:27). Jeho pohled se neutváří jen na základě toho, co se děje kolem něj.
- Je si vědom, že život není založen jen na fyzických věcech, které může ovládat. Učí se být v životě závislý na Bohu – „chodí vírou.“

Aplikace:

1. Jakým způsobem se člověk v dnešní době může setkat s Bohem?
2. Jak ses setkal s Bohem ty? Jak to ovlivnilo tvůj život?
3. V jakých oblastech svého života máš sklon žít na základě viditelného a v jakých na základě víry?

II. Rozhodl se promlouvat do života jiným

Patriarcha není dokonalý člověk ani nějaký superduchovní hrdina. Je tím, kdo se učil více ze svých chyb a bojů než z úspěchů. Jeho zkušenosti a moudrost mohou pomoci těm, kdo jsou ochotni ho následovat.

Jákob byl mužem, o kterém můžeme říci, že podváděl, lhal a staral se hlavně o sebe. Ale jeho život se změnil, když se setkal s Bohem. Když Jákob umírá (Gn 49:1-33), svolává všech svých 12 synů. Vkládá na ně ruce, žehná jim a mluví o tom, co se stane v jejich životě. Jákob promlouvá – nemlčí.

- Patriarcha promlouvá k ostatním nejen před svou smrtí, ale po celý svůj život.
- Není pohlcen sám sebou a svými koníčky. Nezůstává vzdálen od své širší rodiny.
- Problémem dnešní společnosti je, že staří lidé si myslí, že nemají mladým co nabídnout. Důsledek této situace je, že nejsme zvyklí naslouchat starým lidem. Raději jdeme pro radu za někým mladším, kdo má nové nápady. Jestliže nenasloucháme patriarchům, ztrácíme příležitost učit se z jejich minulosti, a pak děláme stejné chyby jako oni.

Aplikace:

1. Ve kterých oblastech se bojíš promlouvat do života své ženy nebo svých dětí?
2. Jsou ve tvém životě nějaké chyby, které ti brání s mocí a silou promlouvat ke své rodině?
3. Jaký je tón tvého hlasu, když mluvíš ke své rodině? Hněvivý?
4. Které překážky ti brání promlouvat do života tvé rodiny? Zaměstnanost, televize, sport, koníčky, církevní aktivity atd.?

III. Má vliv na budoucí generaci

Tím nejvýznamnějším přínosem patriarchy je jeho vliv na budoucí generaci. Jeho věrné chození s Bohem a vyučování jsou jeho velkou devizou. Ovšem může mít i negativní vliv.

V následujících verších vidíme vliv na budoucí generaci:

Stanovil svědectví v Jákobovi, vydal zákon v Izraeli a přikázal našim otcům, aby s tím seznamovali své syny, aby o tom vědělo budoucí pokolení, synové, kteří se zrodí. Ti to budou dále vyprávět svým synům, aby složili důvěru v Boha a na Boží skutky nezapomínali, aby zachovávali vždy jeho přikázání. (Žalm 78:5-7)

Také čteme o negativním vlivu patriarchy, když jsou v jeho životě nevyznané hříchy:

... který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hřích; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení." (Exodus 34:7)

- To, jakým způsobem žije muž svůj život, má velký vliv na budoucí generaci.
- Patriarcha dává sám sebe, protože si uvědomuje svoji zodpovědnost za předání duchovního dědictví další generaci. Sdílí s ostatními svůj život a učí je všemu, co se naučil a zakusil ve svém životě s Bohem. Lidé, kteří mu naslouchají, budou motivováni žít podobným životem v důvěře v Pána Boha.
- Otec vyžaduje od svých dětí poslušnost, zatímco vztah k patriarchovi je založen na respektu. Patriarcha se nesnaží ovládat život druhých, ale snaží se dát jim sám sebe.

Aplikace:

1. Jakým způsobem se sdílíš se svými dětmi, aby také začaly důvěřovat Pánu Bohu?
2. Když pozoruješ své potomky:
 - Jak jsi je pozitivně ovlivnil?
 - Jak negativně?
3. Jak na tebe budou tvé děti vzpomínat?
4. Co bys chtěl, aby si pamatovaly z tvého života?
5. Budou si pamatovat, že jsi v životě věrně následoval Pána Boha?

Shrnutí:

V dnešní době je nutný návrat k podstatě patriarchy. Potřebujeme muže, kteří jsou ochotni dávat, a ne žít jen sami pro sebe.

Jestliže chceme mít vliv na budoucí generaci, musíme být ochotni jí otevřít své srdce. Pokud tomu tak nebude, nebudeme jí mít co dát, a požehnání bude ztraceno.

Malachiáš 3:23-24 nám dává naději do budoucna:

*Hle, posílám k vám proroka Elijáše, dříve než přijde den Hospodinův veliký a hrozný.
On obrátí srdce otců k synům a srdce synů k otcům, abych při svém příchodu nestihl zemi klatbou.*

Musíme si být jistí, že naše srdce je obráceno k našim dětem. Jinak se nacházíme v hříchu sobectví.

2 OPUŠTĚNÍ RODIČŮ

Chlapec, který neodešel z domova nebo od kterého se rodiče citově neodpoutali, bude mít problémy stát se Božím mužem.

Jeden z prvních veršů v Bibli, který mluví o tom, co charakterizuje muže, je Gn 2:24. Zde je muž popsán jako někdo, kdo opustil své rodiče.

Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.

Ačkoliv existuje mnoho důvodů, proč chlapci zůstávají chlapci, jeden je zásadní – neodešli z domova.

Není tak neobvyklé vidět v televizi rozhovor s populárním člověkem, který stále bydlí u své matky. Herci, sportovci, zpěváci a politici všech věkových kategorií mluví o tom, jak mají špatný nebo zcela chybějící vztah se svým otcem, ale zároveň téměř bezmezně opěvují svou matku. „Ahoj mami“, je téměř nejčastější pozdrav někoho, kdo je natáčen televizí. Mnoho z těchto mužů prochází životem bez toho, že by někdy opustili svou matku.

I. Proces oddělení

Oddělení od rodičů umožňuje proces zrání muže.

Mateřské pouto musí být rozlomeno, aby chlapec mohl zakoušet různé stránky mužnosti, k čemuž může přispět jen otec. Pro matku je často těžké oddělit se od svého syna. Má strach, že ho ztratí, a tím také vše, co do něj vložila a co od něj očekávala.

- Ženy mají tendenci přenášet své nenaplněné sny a tužby, jejichž naplnění očekávaly od svých manželů, na své syny. Často také mluví se svými syny o zklamání, které zakusily od svého manžela. Pomalu k sobě své syny připoutávají a vyvíjí na ně velký tlak, aby naplnili jejich potřeby tam, kde manžel selhal.

Jedině když se matka od svého syna citově odpoutá, může u něj začít proces dospívání.

- Mnoho starověkých kultur praktikovalo rituální obřad, kde byl chlapec přijat mezi muže svým otcem a ostatními muži z kmene.

Muž může zakoušet proces zrání, pokud je někdo aktivně zapojen do jeho života – otec nebo jiný starší muž.

- Problém, jakému čelíme dnes, je absence „obřadu“, který by zlomil připoutání k matce.
- Oddělení od rodičů má jak fyzickou, tak emocionální rovinu. Muž ve skutečnosti neopustil své rodiče, pokud neustále usiluje o „schválení“ svého jednání a snaží se jim dokázat, že je muž.

■ Proces opuštění rodičů si můžeme znázornit následovně:

- pouto k matce
- oddělení od matky
- pouto k otci
- oddělení od otce

Matka se zaměřuje na:

- výživu dítěte
- vyprávění příběhů
- emocionální přístup
- výuku postojů

věk 12-13 let

Otec se zaměřuje na:

- trénink (zručnost, sport atd.)
- společnou činnost
- fakta
- výuku, jak čelit životním situacím (důsledkům svého jednání)

věk 18-25 let

II. Příklady opuštění rodičů

A. Biblické postavy

Muži Bible mají jednu věc společnou, opustili své rodiče.

- *Abraham* byl oddělen od svých rodičů jejich smrtí ještě před tím, než ho Bůh povolal (Gn 11:32, 12:1).
- *Izák* byl oddělen smrtí svých rodičů (nejprve jeho matky Gn 24:67 a potom otce Gn 25:5-8).
- *Jákob* byl oddělen od svých rodičů (od své matky natrvalo a od svého otce po dobu 20 let – Gn 27:41-28:5).
- *Josef* byl oddělen od svých rodičů (od své matky natrvalo a od svého otce po mnoho let Gn 37: 29-36), než mu Bůh začal žehnat.
- *Mojžíš* byl oddělen od svých rodičů (jak od své skutečné matky, tak také i od svých pěstounů – Ex 2:15) před tím, než ho Bůh povolal.
- *Daniel* byl oddělen od svých rodičů již v mládí (Da 1:1-6) před tím, než se stal významným mužem v Babylónu.
- *Samuel* byl oddělen od svých rodičů (díky slibu své matky 1 S12:21-28) před tím, než ho Bůh povolal.

- *David* byl oddělen od svých rodičů (stal se zbrojnošem Saule 1 S 16:17-22), než se stal Božím mužem, ačkoliv ho Bůh povolal již dříve.
- *Jónatan* se oddělil od svého blízkého vztahu s otcem ještě předtím, než ho Bůh použil jako pomoc pro Davida (1 S 20).
- *Ježíš* se oddělil od svého otce i matky dříve, než zahájil svoji veřejnou službu (J 2:1-3, 12 a 2:16) a cele se oddal svému nebeskému Otci (J 5:18-23).
- *Jakub a Jan* opustili svého otce, aby následovali Ježíše (M 1:19-20).
- *Apoštol Pavel* – ke zřetelnému oddělení od rodičů došlo, když byl povolán Barnabášem do služby; možná už předtím. Potom ho Duch svatý povolal na misijní cesty (Sk 13:1-4).

B. Ježíš opouští svůj domov

- Ježíš opustil svou rodinu, když nastal čas představit světu příklad dokonalého Božího muže. Byl zároveň Bohem (J 10:30) i člověkem (J 1:14). Ježíš je samozřejmě více než člověk, ale zároveň není o nic méně než člověk, a tak může být pro nás příkladem dokonalého muže (J 1:18, F 2:5-11, Žd 4:15). Poté co opustil svůj rodný domov, byl pokřtěn Janem a strávil 40 dní na poušti pokoušen od Satana. Přesto jeho matka stále očekávala, že se jí bude i nadále podřizovat.

Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka; na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: "Už nemají víno." Ježíš jí řekl: "Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina." (Jan 2:1-4)

Podřízenost, která se očekávala od dokonalého chlapce (L 2:52), nebyla na místě u dokonalého muže. Ježíš opustil rodinu a je pro nás příkladem, co to znamená stát se mužem.

C. Židovská tradice – Bar Mitzvah

Pro židovského chlapce jeho Bar Mitzvah (doslova syn příkázání) znamenala, že je přijat do společenství jako duchovně dospělý. Možná se ptáte: “Proč se to dělo právě ve 13 letech?” Ve třinácti se předpokládalo, že je chlapec fyzicky dospělý. V židovské literatuře a tradici je třináct let věk, kdy je chlapec schopen přijmout náboženskou zodpovědnost. Je schopen dostat všem náboženským povinnostem, zodpovědnostem a výsadám Judaismu. V některých kongregacích chlapec nemohl mít svůj Bar Mitzvah, pokud nesložil zkoušku z Hebrejštiny a učení Judaismu. Mnoho rabínů věří, že toto pojetí bylo dáno Bohem Mojžíši již na hoře Sinaj. Ovšem není pro to žádný důkaz v Bibli.

Chlapec zakouší při svém Bar Mitzvah čtyři významné věci. Za první je počítán mezi muže, kteří tvoří tzv. minyan (deset mužů požadovaných k vykonání bohoslužby). Za druhé je mu dovoleno nosit tefillin, když pronáší ranní modlitbu. Za třetí může být zavolán, aby předčítal z Tory během sobotní bohoslužby. Ačkoliv je nábožensky dospělý, nemůže vést bohoslužbu, dokud nedosáhne věku 18 let. Za čtvrté má právo stát se členem židovské rady (Bet din), ale pro jeho nezkušenost v oblasti zákona se to stává jen zřídka.

Judaismus učí, že syn přijímá zásluhy svého otce a že je povinný trpět důsledky otcových hříchů do svých třináctých narozenin. Potom je sám zodpovědný za své chování. Během Bar Mitzvah otec recituje svému synu:
„Bud’ požehnán ten, kdo mě osvobodil a zbavil zodpovědnosti za tebe.“

III. Vrací se ke svým rodičům

Návrat k rodičům a k původní rodině se může uskutečnit, až když se z chlapce stane muž.

- Podobnoství o marnotratném synu (L 15:11-32) mluví o soucitu nebeského Otce s hříšníkem, který činí pokání. Hlavní téma nepojednává o procesu zrání muže. Ale všimněme si, že Kristus si vybral situaci, kde problémový syn je ten, který zůstal doma. Syn, který opustil domov ze své pošetilosti, se vrací s moudrostí, kterou by nezískal bez toho, že by odešel.
- Někteří z mužů v Bibli se vrátili domů poté, co dospěli v muže. Jákob i Josef jsou podobní synu z podobnoství v Lukášovi 15, když se vrací po letech zpět domů.
- Je zajímavé si všimnout situace, když se Ježíš vrací do svého rodného města. Už není tím chlapcem, kterým býval.

Vyšel odtamtud a šel do svého domova; učedníci šli s ním. Když přišla sobota, počal učit v synagóze. Mnoho lidí ho poslouchalo a v úžasu říkali: "Odkud to ten člověk má? Jaká je to moudrost, jež mu byla dána? A jak mocné činy se dějí jeho rukama! Což to není ten tesař, syn Mariin a bratr Jakubův, Josefův, Judův a Šimonův? A nejsou jeho sestry tady u nás?" A byl jim kamenem úrazu. Tu jim Ježíš řekl: "Prorok není beze cti, leda ve své vlasti, u svých příbuzných a ve svém domě." (Marek 6:1-4)

Aplikace:

1. Můžeš popsat svůj proces oddělení od rodičů? Jeho fyzickou i emocionální stránku?
2. Jak ti tento proces oddělení pomohl porozumět Božímu záměru pro tvůj život?
3. Naučil ses v tomto procesu něco, co bys jinak nepoznal?
4. Jak to ovlivnilo tvou schopnost důvěřovat Bohu?

Shrnutí:

Opuštění rodičů je asi tou nejtěžší věcí, kterou musíš udělat. Ale nejsi jediný, kdo tímto procesem prošel.

Jestliže v této oblasti zápasíš, mluv o tom s někým, komu důvěřuješ. Přijmeš tak povzbuzení, novou perspektivu ve své situaci a vyslechněš si jeho zkušenosti. Nezůstávej v tom sám.

3 UTVRZENÍ

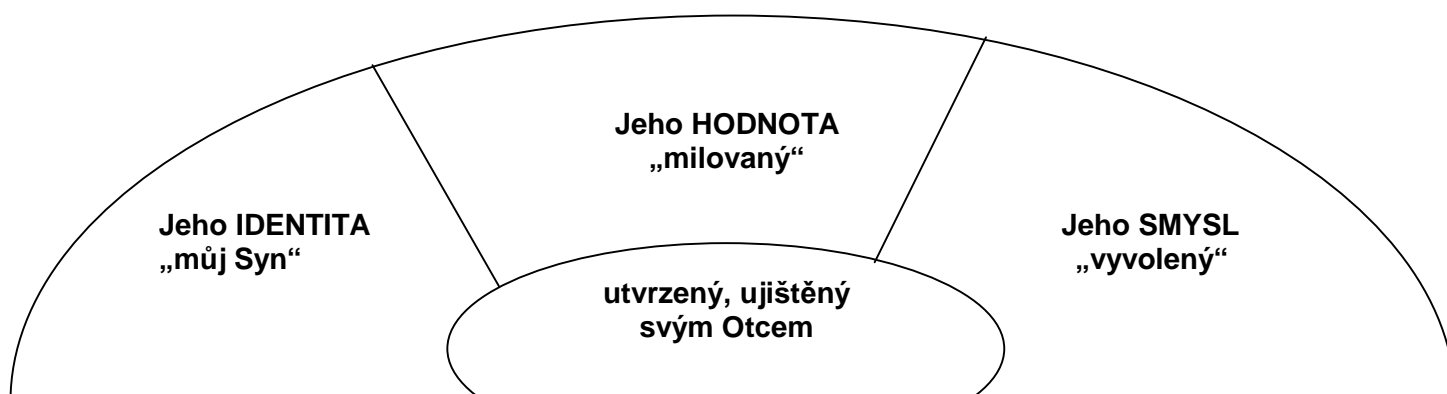
*Utvrzený Boží muž je ten, kdo přijímá svoji totožnost, hodnotu a životní smysl od Boha.
To se projevuje jeho vztahem lásky k Bohu, své ženě, dětem a přátelům.*

- Aby se chlapec stal mužem potřebuje se nejen oddělit od svých rodičů, ale také se musí změnit něco uvnitř.
- Podíváme se na roli otce při rozvoji vnitřního života svého syna za účelem stát se Božím mužem. Budeme tento proces zapojení otce nazývat **utvrzení**.
- Utvrzení je proces aktivního zájmu o duši mladého chlapce. Utvrzení ho posune od závislosti na svých rodičích k odpovědnosti za sebe sama. Chlapec se tak učí závislosti na Bohu, a stává se Božím mužem.
- Utvrzený Boží muž je ten, kdo přijímá svoji totožnost, hodnotu a smysl života od Boha. To se projevuje jeho vztahem lásky k Bohu, své ženě, dětem a přátelům.
- Utvrzovatel je ten, kdo se aktivně zajímá o duši druhého, aby mu pomohl stát se Božím mužem.

I. Předání utvrzení

- Muži často říkají, že jejich otcové je milovali, i když to nikdy od nich neslyšeli. Ale když se jich zeptáme: „Co si tvůj otec o tobě myslel?“, jejich odpověď většinou zní: „No, to nevím“. Bohužel, otcové většinou neříkají co si myslí o svých synech. A synové se nemohou utvrdit sami. To musí přijít od někoho, kdo je způsobilý investovat do druhého.
- Ježíš byl utvrzen svým otcem.
Zjistíme, že Ježíš Kristus byl utvrzen svým Otcem. Bůh otec vyjádřil svému synu co si o něm myslí ve dvou případech:
 - při křtu (Mt 3:17)
 - na hoře proměnění (Mt 17:5)
- Kristus je utvrzen ve třech oblastech:
 - **Jeho IDENTITA** – kdo je
 - **Jeho HODNOTA** – jak ho vnímá Jeho Otec
 - **Jeho SMYSL** – co má dělat

Ježíš Kristus

O několik let později, když apoštol Petr píše svůj druhý dopis, odkazuje se na tuto událost, která se stala na Hoře proměnění. Ukazuje vliv slov řečených Bohem Otcem k Ježíši: *On přijal od Boha Otce čest i slávu, když k němu ze svrchované slávy zazněl hlas: Toto jest můj milovaný Syn, v něm jsem našel zalíbení. (2. list Petřův 1:17)*

Utvrzení Jana Křtitele

Osmého dne po narození Jana ho jeho rodiče přišli obřezat a dát mu jméno. Kvůli obvyklému zvyku (L 1:57-66) se lidé divili nad jeho jménem a ptali se: „Čím toto dítě bude?“

Janův otec Zachariáš utvrdil svého syna vyjádřením v L 1:76-80:

- Jeho totožnost – ty, synu (v.76)
 - Jeho hodnota – prorok Nejvyššího (v.76)
 - Jeho smysl – půjdeš před Pánem, abys mu připravil cestu (v.76)
- Později i Ježíš utvrzuje Jana a jeho službu. Přečti si Mt 11:7-15.

II. Jak otec utvrzuje svého syna

A. Jeho totožnost – identita

Slovo totožnost se vztahuje k slovu někomu náležet. Slovo ztotožnění znamená, že se dvě věci stávají jednou. Ztotožnění vytváří zdání, že někdo je stejný jako ten druhý. Také to znamená přenést vlastnosti jedné osoby na druhou.

- Když se otec sdílí o sobě, o svých pocitech, o bojích ve svém životě a jak se s nimi vypořádal, syn může poznávat, co takový muž prožívá.
- Když se otec nesdílí, syn je zmaten ohledně své vlastní totožnosti a neví, kdo vlastně je. Pak si myslí, že s ním něco není v pořádku, protože neví, co dělat s pocity a boji, které prožívá uvnitř.

Ježíš se ztotožnil se svým Otcem

Nejlepší obraz synova ztotožnění je zapsán v J 5:16-30. Židé byli rozrušení a chtěli Ježíše zabít, protože nejen porušil sobotu, ale nazýval Boha svým Otcem, dával sebe na roveň Boha.

Všimněme si, jak se Ježíš ztotožňuje se svým Otcem:

- 15:17 *„Můj Otec pracuje bez přestání, proto i já pracuji.“*
- 15:19 *„Syn nemůže sám od sebe činit nic než to, co vidí činit Otce. Co činí Otec, stejně činí i jeho Syn.“*
- 15:20 *„Otec miluje Syna a ukazuje mu všechno, co sám činí.“*
- 15:21 *„Jako Otec mrtvé křísí a probouzí k životu, tak i Syn probouzí k životu.“*
- 15:26 *„Neboť jako Otec má život sám v sobě, tak dal i Synovi, aby měl život sám v sobě.“*
- 15:30 *„Sám od sebe nemohu dělat nic; jak mi Bůh přikazuje, tak soudím, a můj soud je spravedlivý, neboť nehledám vůli svou, ale vůli toho, který mě poslal.“*

Ježíš se ztotožňuje se svým Otcem v každé oblasti svého života a služby. Bůh Otec nemlčí o svém Synu, ale naopak mu ukazuje vše co dělá a jaký je. Ježíšova identita pochází od jeho Otce, protože se od svého Otce učil a naslouchal mu.

Aplikace:

1. Jaké mohou být důvody toho, že syn necítí svou sounáležitost s otcem?
2. Jaké vlastnosti nebo duchovní hodnoty bych chtěl vidět rozvíjet se u svého syna za účelem poznávání Boha Otce?

B. Jeho hodnota

Hodnota je v očích toho, kdo se dívá. Není to něco, co si lze zasloužit. Je dána bez podmínek otcem.

Marnotratný syn

Podobenství o marnotratném synu (L 15:11-13) nám dává obraz syna, který je ohodnocen svým otcem ne na základě toho co udělal, ale jaký byl.

- Když se syn vrátil domů ke svému otci poté co prohýřil otcovo dědictví, řekl: "Nejsem hoden se nazývat tvým synem" (L 15:21).
- Synova hodnota byla spojena se vztahem k otci. Nebylo nic co by mohl udělat, aby změnil lásku svého otce. Otec v podobenství zpodobňuje to, jak si nás nebeský Otec váží. Syn prožívá přijetí a odpuštění.
- Jeho hodnota není založena na tom, co dělá, ale na tom jaký je a komu patří – svému otci. Jestliže otec nedá svému synu správný pocit hodnoty, syn s tím bude bojovat po celý zbytek života a bude se pokoušet získat hodnotu jiným způsobem.
- Otec si cenil svého syna od počátku. Syn nedocenil to, co mu otec nabídl. Naučil se však, jak velkou hodnotu má otcova láska.

Aplikace:

1. Jak může otec zpochybnit hodnotu svého syna?
2. Jakými způsoby může otec vyjádřit, že si cení svého syna?

C. Jeho smysl

- Smysl pochází z poznání, pro co jsem byl stvořen. Když otec poznává synovu osobnost, jeho schopnosti a dary, může ho učit být citlivým na Boží volání a práci v jeho životě. Tím, že otec slouží a poznává, pro co byl stvořen, dává svému synu příklad. Toužím jako otec po zbožném životě? Když znám Boží záměr se mnou a chápu ho, je důležité, abych mu byl poslušný.

Kristus – smyslem jeho života bylo vykoupit lidstvo.

Ježíš jim řekl: "Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, který mě poslal, a dokonal jeho dílo (J 4:34).

"Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš." (Mt 26:39).

Když Ježíš okusil octa, řekl: "Dokonáno jest." A nakloniv hlavu, skonal (J 19:30).

David – je popsán jako muž podle Božího srdce.

„V Davidovi, synu Isajovu, jsem našel muže, jakého jsem měl na mysli. On splní vše, co chci“ (Sk 13:22).

David sloužil Bohu za svého života, potom podle jeho vůle zemřel (Sk 13:36).

Aplikace:

1. Znáám jako otec záměr, pro který jsem byl stvořen? Je to vidět na mém životě? Jsem poslušen tomuto záměru?
2. Když přemýšlím o svém synu: jaké jsou jeho dovednosti a duchovní dary? Jak může Bůh použít tyto dary pro své záměry?
3. Jak mohu učit svého syna Boží vůli? Vytvářím jako otec u svého syna touhu stát se Božím mužem?

SHRNUTÍ

Utvrzení se dotýká samé podstaty muže. Tak jako Kristus přijal čest a slávu od svého nebeského Otce, můžeme to prožít i my, ačkoliv naši pozemští otcové selhali. Nenechejme se odradit, jestliže jsme nebyli utvrzeni. Máme stále svého nebeského Otce, který nás miluje a má záměr pro náš život.

4 NEUTVRZENÝ MUŽ

Neutvrzený muž by měl začít hledat Boha celým svým srdcem, místo aby vynakládal svou energii na zaplnění vlastní prázdnoty.

- Žijeme ve světě, který nezná dokonalou lásku ani dokonalé utvrzení. Důsledkem toho je, že si všichni neseme zranění týkající se naší totožnosti, hodnoty a smyslu.
- V této lekci se budeme zabývat prázdnotou, která je důsledkem neupevnění muže v jeho mužské identitě.
- Ale neskončíme jen u toho. Existuje dobrá zpráva pro neutvrzené muže. Ačkoliv naši pozemští otcové selhali, je tady nebeský Otec, který nás může dokonale utvrdit (Mt 7:9-11).

Prázdnota neutvrzeného muže

Muž, který nebyl utvrzen svým otcem, pociťuje prázdnotu nebo zpochybnění své mužské identity.

A. Vnitřní boj

Neutvrzený muž se vypořádává se svou prázdnotou následujícími způsoby:

- Je pohlcen svou prázdnotou:
 - Nevím, kdo jsem.
 - Potřebuji někoho, kdo mi rozumí.
 - Potřebuji někoho, kdo o mě stojí.
 - Zkoušel jsem splnit očekávání svých rodičů.
 - Myslím si, že nikdy nebudu schopen být pro nikoho dost dobrý.
- Popírá svoji prázdnotu:
 - Je mi jedno, co si o mně myslí druzí.
 - Nikoho nepotřebuji.
 - Vystačím si sám.
 - Odmítá zamyslet se nad svým vztahem s rodiči a ostatními.

Čím větší je prázdnota v jeho životě, týkající se jeho totožnosti, tím větší boje prožívá v oblastech jako např.: workoholismus, alkoholismus, masturbace, pornografie atd.

B. Charakteristiky domova neutvrzeného syna

- Neutvrzený muž není jen výsledkem jedné události, kterou zakusil doma od svých rodičů. Spíše bychom se měli zaměřit na prostředí, ve kterém vyrůstal. Jak viděl své rodiče a jejich chování a jak se s nimi cítil.
- To, jak neutvrzený muž vnímá chování svých rodičů a jaké je jejich skutečné jednání, mohou být dvě rozdílné věci.
- Záměrem není obvinít rodiče ze své vnitřní prázdnoty, ale pomoci porozumět pocitům a způsobům zacházení s vnitřní prázdnotou.
- Popis vnímaného nebo skutečného domácího prostředí:

- rodiče byli vůči němu lhostejní
- rodiče ho zatracovali, odsuzovali a kritizovali
- rodiče chtěli mít vše pod dohledem nebo byli rychlí k trestání
- otec vyžadoval poslušnost a nechtěl slyšet jeho názor
- otec byl fyzicky nebo emocionálně vzdálený, nepřítomný nebo uzavřený do sebe
- rodiče vyjadřovali malou (jestli vůbec nějakou) vřelost nebo náklonnost
- rodiče mu málo dovolovali vyjadřovat své pocity a emoce
- rodiče nebrali vážně to, co si myslel a říkal
- zapojení rodičů do jeho života bylo spíše v podobě pravidel a příkazů
- rodiče projevovali o něj a o to, co dělá malý zájem
- rodiče říkali, že neví, jak s ním jednat a jak se k němu chovat

Hlavní problém není v tom, co rodiče udělali špatně, ale spíše v tom, co mohli udělat a neudělali – tedy v čem selhali.

C. Charakteristiky neutvrzeného muže

Když se podrobněji podíváme na vnitřní prázdnotu neutvrzeného muže, vidíme často následující pocity :

- mám malou hodnotu
- nejsem dost chytrý
- nikdo mne nerespektuje
- nikdo mi nenaslouchá
- jsem ovládán pocity druhých
- nejistota v chování k ženám
- strach začít něco dělat
- začne něco dělat, ale nedokončí to
- je rozporuplný
- jen ztěžka se rozhoduje nebo se k něčemu zavazuje
- je samotář
- když je konfrontován, cítí se napaden
- má pocit, že nic nemůže udělat dostatečně dobře
- je puntičkář
- cítí, že je s ním něco v nepořádku
- vyhýbá se vyjadřování pocitů
- obviňuje sebe nebo jiné za selhání nebo z chyby
- má pocit, že pro něj nikdo nic neudělá
- je nejistý ohledně svého sexuálního výkonu
- pocity osamělosti
- má pocit, že není k ničemu
- snadno se naštvě a propadá bezmocnosti
- je impulsivní
- cítí se nezpůsobit
- má pocit, že musí udělat všechno správně
- necítí svobodu udělat chybu
- nepřijímá sám sebe
- chce vždy potěšit jiné
- chce mít pokoj za každou cenu
- jeho sebehodnota závisí na reakcích druhých
- neustále se omlouvá
- cítí se snadno zrazen
- má problémy důvěřovat ostatním

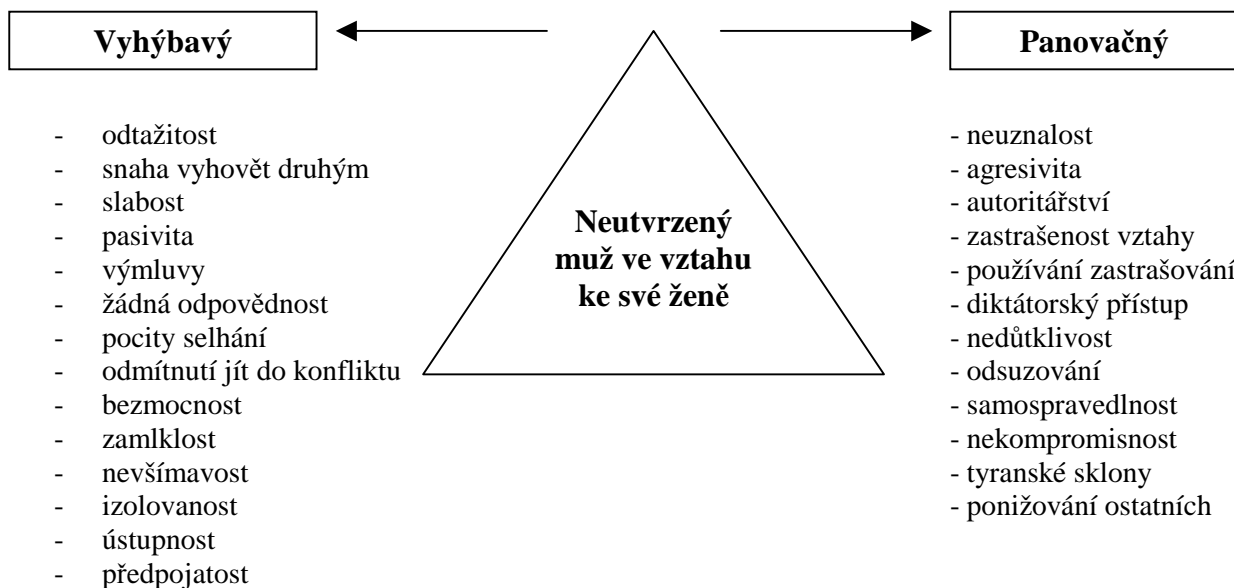
- má strach ukázat své slabosti
- bojuje s pornografií a masturbací
- hledá jednu oblast, kde by byl nejlepší kvůli získání hodnoty
- balancuje mezi stavem zodpovědnosti sám za sebe a potřebou nechat si pomáhat od jiných
- má pocit, že jeho prázdnota ospravedlňuje jeho sobecký postoj vůči své ženě a ostatním

Vztah k manželce

- Když se neutvrzený muž stane manželem (a zůstává stále chlapcem), obrací se pro utvrzení ke své manželce.
- Často vysílá zmatené signály ke své ženě: „Jsem soběstačný, nepotřebuji tě.“ Ale na druhou stranu má strach, potřebuje ji a nemůže bez ní být.
- Jeho žena se cítí jako jeho matka, která se ho pokouší upevnit.
- Problém neutvrzeného muže je jeho nezdravá závislost. Díky tomu, že se nikdy fyzicky nebo emocionálně neoddělil od svých rodičů, aby se osamostatnil jako muž, je na nich stále závislý. Dokud sám neopustí své rodiče a nezačne žít nezávisle na nich, bude neustále pociťovat závislost na své ženě. Obvykle očekává, že jeho žena i druzí s ním budou jednat jako jeho rodiče.
- Protože jeho rodiče se o něj nestarali způsobem, který očekával, hněvá se na svou ženu a nutí ji, aby se o něho starala. Často používá následující slova: „Ty pro mě nic neuděláš.“ nebo „Nestaráš se o mě.“
Namísto zkoumání své prázdnoty vyžaduje po své ženě a druhých, aby mu dávali to, co mu chybí.

Ačkoliv takový manžel cítí závislost na své ženě, na druhou stranu chce mít svůj vztah pod kontrolou. Děje se to následujícími dvěma způsoby:

- Vyhýbavost – vyhýbá se čemukoliv nebo komukoliv, kdo od něj něco vyžaduje jako od muže. Jediný způsob, jakým zvládá situaci, je uzavření do sebe. Protože ve svém nitru prožívá zmatek a prázdnotu, cítí, že nemá co nabídnout. Nejlepší cesta je tedy dělat vše skrytě.
- Panovačnost – ovládá druhé vyžadováním respektu nebo nasloucháním jen jemu. Díky vyžadování respektu má pocit, že je muž jak má být. Jeho tvrdost drží jeho ženu a ostatní v bezpečné vzdálenosti, aby neodhalili jeho prázdnotu.

Únik z prázdnoty

- Neutvrzený muž pocítuje strach, že není dost dobrý. Pohled do jeho nitra způsobuje strach a pochybnost, že není dobrý a chtěný člověk. Proto touží uniknout prázdnotě, kterou pocítuje.
- Zde leží jádro problému neutvrzeného muže – jak se vypořádat se svou prázdnotou. Protože muži mají tendenci vidět se jako nedostateční, stávají se sami sobě skutečnými nepřáteli.
- Svoji energii zaměřují na vypořádání s vnitřní prázdnotou.
 - Kdybych tak mohl dostat toto...
 - Kdybych se necítil tak, jak se cítím uvnitř...
 - Kdybych se cítil více respektován...
 - Kdybych tak měl možnost dokázat, kdo jsem...
- Čím více pracuje na kompenzaci své prázdnoty, tím více se stává otrokem sebe samotného. Začíná sám sebe pohlcovat. Začíná otročit čemukoliv, co mu poskytne uvolnění od bolesti z prázdnoty.
- Ve skutečnosti se stává více svázaným, aby udržel vše pohromadě. Už není svobodný muž, protože se musí neustále ovládat.
- Ať se snaží sebevíc o únik z prázdnoty, životní události neustále odhalují jeho strach. Potom na každého, kdo konfrontuje jeho prázdnotu, reaguje s hněvem.
- V Bibli máme odpověď, jak se vypořádat se svou prázdnotou. Jsme vedeni k tomu, abychom přišli před Boha takoví, jací jsme.
- Potřebujeme zaměnit naše úsilí o únik z toho všeho za úsilí hledat Boha celým svým srdcem.
- Apoštol Pavel mluví jako ten, kdo měl plné právo spoléhat se na své postavení. Uvědomil si, že tyto věci nejsou ničím v porovnání s poznáním Boha.

„ Ale cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu.

A vůbec všechno pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všechno. Pro něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám to za nic, abych získal Krista a nalezen byl v něm nikoli s vlastní spravedlností, která je ze zákona, ale s tou, která je z víry v Krista - spravedlností z Boha založenou na víře, abych poznal jej a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpení. Beru na sebe podobu jeho smrti, abych tak dosáhl zmrtvýchvstání.“ (Filipským 3:7-11)

- Neutvrzený muž hledá způsoby jak vykompenzovat svoji prázdnotu. Bible to nazývá bláznovstvím. Blázen je někdo, kdo usiluje udělat věc, která ho nakonec zničí. Odmítá dělat to, co je správné, a mít bázeň před Bohem.

Aplikace:

1. Jak bys popsal svoji vnitřní prázdnotu?
2. Jak se s ní vypořádáváš? Jak ji kompenzuješ?
3. Přistihl ses někdy, že zuříš, když je odhalena tvá prázdnota?
4. Uvědomuješ si způsoby, které používáš k uvolnění bolesti pramenící z prázdnoty?

Hledání utvrzovatele

- Když si někdo uvědomí, že nebyl utvrzen svým otcem, první jeho otázka zní: „ Jak mám být utvrzen?“
- V tomto momentu takový muž začíná své utvrzení vyžadovat od jiných. Ovšem skutečnost je taková, že nikdo mu nemůže dát to, po čem tak touží. Nemůže nahradit ztrátu té zkušenosti, kterou měl prožít v minulosti.
- Muž musí přijít k bodu smíření se sebou samým. To se nestane tak, že bude utvrzení vyžadovat od druhých. Utvrzení je vždy dáno svobodně.
- Utvrzení může být získáno jen v přítomnosti někoho jiného. Muž nemůže utvrdit sám sebe. A proto ta „přítomnost někoho jiného“ musí být vztah s nebeským Otcem.
- Utvrzení může přijít jedinečně od Boha Otce.
 - On mě stvořil
 - On mě zná
 - On se o mne stará
 - On mě miluje
 - On má záměr s mým životem
- Naše totožnost, hodnota a smysl musí přijít od Boha. Proto potřebujeme hledat Boha celým srdcem.
- A protože naše totožnost, hodnota a smysl pochází od Boha, měli bychom Ho toužit poznávat. On nám pomůže porozumět tomu, jací jsme.

Modlitba neutvrzeného muže

- Žalm 139 nám ukazuje Davidův pohled na Boží charakter. David mluví o tom, že:
 - Bůh zná všechno (v.1-6)
 - Bůh je všude (v. 7-12)
 - Bůh má vše pod kontrolou (v.13-18)

- David přemýšlí nad následujícími skutečnostmi:
 - Bůh zná každý detail Davidova života, každý jeho pohyb.
 - Dříve než má slovo na jazyku, Bůh už ví, co chce říci.
 - Není žádné místo, kam by mohl utéci od Boží přítomnosti.
 - Bůh viděl každý detail, když jej vytvořil v lůně jeho matky.
 - Bůh předpověděl všechny dny jeho života dříve, než se narodil.
 - Bůh obdivuhodně naplánoval jeho život s velkou péčí. Jeho život není náhoda.
- Poté, co David rozjímá nad těmito skutečnostmi, je utvrzen ve svém oddání Bohu a modlí se, aby Bůh zkoumal a osvětloval jeho srdce, mysl, pocity a špatné cesty (pozn.: doslova cestu bolesti).
- Stejně jako David trávil čas rozjímáním a poznáváním svého Utvrzovatele, dělejme to i my. Uvědomme si, že Bůh se dotýká každé oblasti našeho života. Když budeme znát Boha, můžeme se modlit jako David:

*Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce,
zkoušej mě, ty znáš můj neklid,
hled', zda nejdu cestou trýzně,
a po cestě věčnosti mě ved'! (Žalm 139:23-24)*

Aplikace:

1. Neutvrzený muž je zodpovědný za své vnitřní pocity. Měl by být čestný k sobě samému, k Bohu a vůči jiným ohledně svých pocitů.
Proč je pro muže těžké přiznat si a uvědomit si pocit prázdnoty?
Kdy ses naposled sdílel s jinými o svých vnitřních pocitech?
2. Neutvrzený muž je zodpovědný za své chování a činy, kterými reaguje na svou prázdnotu.
Je těžké si uvědomit, kdy jsi jednal špatně? Jaké to je ve vztahu ke tvé ženě?
V jaké oblasti svého života chceš s pomocí Božího ducha začít jednat zodpovědně?
3. Prostuduj si znovu Ž 139. Co se z něho můžeš naučit o svém Utvrzovateli?

SHRNUTÍ

Neutvrzený muž je ten, kdo cítí ve svém nitru větší či menší prázdnotu. Často hledá své vlastní způsoby, jak zaplnit tuto prázdnotu, místo aby hledal Boha. Neutvrzený muž nemá jinou možnost než se obrátit k Bohu, ale přesto se mu to zdá tak těžké.

*Pohled' napravo a uzříš: není tu nikoho, kdo by se ke mně znal, nemám kam utéci, není tu, kdo by měl o mě péči. Úpím k tobě, Hospodine, pravím: Tys mé útočiště, tys můj podíl v zemi živých!
(Žalm 142:5-6)*

5 KROK DO TEMNOTY

Charakter muže se projevuje prostřednictvím jeho aktivity.

Aktivita je slovo, které každého muže tne do živého. Jaký je muž, se pozná podle toho, kam a jakým způsobem jde. Je jeho aktivita křečovitá? Vytáčí se? Je pasivní? Vzpírá se? Nebo přešlapuje na místě?

Většina mužů je za svoji aktivitu buď kritizována nebo zesměšňována. Muži se často vyhýbají svým ženám, protože se bojí jejich kritiky za svou aktivitu nebo ochotu k ní.

U většiny mužů je jejich největší utrpení spojeno právě s otázkou aktivity. Jedním z hlavních důvodů, proč se muži bojí poradců je obava, že by se museli změnit.

Muži mají tendenci se pohybovat směrem pro ně bezpečným, předvídatelným a takovým, kde se vyhnou kritice.

Naproti tomu nejvíce prožívají svoji mužnost, když jsou tvořivě a smysluplně aktivní. Záměrem této lekce je zkoumat Boží pohled na změny a na to, jak může muž vykročit, i když se na to necítí.

I. Podstata aktivity

A. Boží aktivita

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůň byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží. I řekl Bůh: "Bud' světlo!" A bylo světlo. (Genesis 1:1-3)

- Bůh mluví v první kapitole Genesis 10 krát. Všude kolem je zmatek a prázdnota. Bůh mluví to tmy a chaosu a tvoří. Dává zemi tvar a naplňuje ji.
- Boží aktivita má vždy význam a smysl. Bůh je iniciativní a jde do tmy a chaosu.

B. Aktivita muže

Když vytvořil Hospodin Bůh ze země všechnu polní zvěř a všechno nebeské ptactvo, přivedl je k člověku, aby viděl, jak je nazve. Každý živý tvor se měl jmenovat podle toho, jak jej nazve. (Genesis 2:19)

- Poté co Bůh stvořil Adama, přivedl k němu zvířata, aby viděl, jak je pojmenuje.
- Bůh Adamovi nenařídil, aby zvířata pojmenoval, ale dal mu příležitost k činu. Adamovo pojmenování zvířat není výsledkem pouhé reflexe nebo abstraktních představ, ale jde tady o vnitřní vhled do říše zvířat.
- Zdá se, že pro muže je přirozené chtít jednat a tvořit. Bůh stvořil muže určitým způsobem a zajímá ho, jestli podle toho žije.

Adam byl iniciativní v pojmenovávání zvířat. Jeho jednání mělo smysl a význam. Jádrem mužnosti je aktivita. Muž by měl odrážet Boží aktivitu.

II. Muž selhává v aktivitě

Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl. Oběma se otevřely oči: poznali, že jsou nazí. Spletli tedy fíkové listy a přepásali se jimi. Tu uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se po zahradě za denního vánku.

I ukryli se člověk a jeho žena před Hospodinem Bohem uprostřed stromů v zahradě. Hospodin Bůh zavolal na člověka: "Kde jsi?" (Genesis 3:6-9)

- Adam se objevuje v Evině přítomnosti ve chvíli, kdy je pokoušena hadem, aby snědla zakázané ovoce. Adam selhává v tom, že neudělá nic, aby v tom zabránil Evě. V následujících činech se Adam ubírá naprosto špatným směrem:
 - také sní zakázané ovoce
 - skryje se za stromy v zahradě
 - když je dotázán, zda také jedl ovoce, svaluje vinu na ženu, kterou mu Bůh dal
- Další příklady špatných kroků:
 - Jonáš – utíká od svého poslání jít do Ninive – Jon 1
 - David – navázání vztahu s Beršebou – 2 S 11
 - Mojžíš – úder do skály namísto důvěry Bohu – Nu 20
 - Kain – zabije svého bratra Ábela – Gn 4
 - Jákob – podvede svého bratra kvůli prvorozenství – Gn 27

III. Co se skrývá za špatnými kroky

Za špatnými kroky vždy můžeme najít postoj: „Postarám se o sebe sám. Bohu nemohu důvěřovat.“ Špatné kroky v životě jsou vždy spojené se sebeobranou.

Když se podíváme na špatné činy biblických postav, o kterých jsme se již zmínili, najdeme u nich jednu společnou věc. Každý z těch mužů chtěl ochránit sám sebe. Odmítli se postavit přímo před Svatého Boha a důvěřovat mu, že naplní jejich naléhavé nebo zvláštní potřeby.

Důsledek špatných činů je také to, že se skrýváme, abychom nebyli vystaveni hanbě. Muž, který se skrývá, odmítá se postavit k situaci čelem a jednat zodpovědně.

Většina mužů nebyla vedena k tomu, jak smysluplně jednat. Máme velmi málo takových příkladů.

Někteří lidé věří, že za špatné činy v jejich životě mohou jejich otcové, kteří na ně měli vliv v dětství.

Snad máme vysvětlení, proč bojujeme s pasivitou, ale pořád je na nás, abychom se nějak vypořádali se situacemi v životě a převzali zodpovědnost za své špatné činy. Naše minulost neospravedlňuje naše odmítnutí důvěřovat Bohu.

Aplikace:

1. Jak bys popsal svůj postoj k aktivitě? Jsi spíše křečovitý, vytáčíš se, jsi pasivní, vzpíráš se nebo přešlapuješ na místě? Anebo jednáš smysluplně a cílevědomě?
2. Rozhoduješ se iniciativně nebo máš spíše pocit, že musíš?
3. Jak se cítíš jako muž, když se špatně rozhodneš?

IV. Jakým směrem se vydáme?

Každý z nás má své vnitřní přesvědčení, které řídí náš život a směr, jímž kráčíme. Můžeme se pohybovat jen dvěma směry:

SMĚŘUJEME K LEPŠÍMU POZNÁNÍ BOHA

Jsme zaměřeni na věčnou perspektivu. Jsem tady, abych naplnil Boží záměry. Jsem součástí většího plánu, proto mě Bůh může použít, tak jak on sám chce. Budu si Boha neustále připomínat.

SMĚŘUJEME K TOMU, ABY ŽIVOT BYL PRO NÁS CO NEJLEPŠÍ

Budu dělat jen takové kroky, které jsou pro mne pohodlné a ve kterých se cítím dobře. Nepotřebuji Boha. Je tak vzdálený. Prožiji svůj život podle sebe.

Kterým směrem jdeš?

Aplikace:

1. Co děláš pro to, abys lépe poznal Boha?
2. V jakých oblastech života vidíš, že žiješ spíše podle sebe?

V. Krok do tmy

- Jedno hebrejské slovo pro označení muže je „zakar“ a znamená „být vynikající“ nebo „vyčnívat“ a vztahuje se k odlišnosti muže od ženy. Toto slovo má také význam „pamatovat, vzpomínka, udělat něco dobrého, na co se bude vzpomínat“.
- Uvnitř každého muže je něco, co říká, „budu zodpovědný, zůstanu vzpřímený, budu silný“. Bůh chtěl po Adamovi, aby zůstal vzpřímený, šel směrem k Bohu a připomínal, kdo je Bůh. Jediný způsob, jak muž může stát vzpřímeně uprostřed zmatku a chaosu ve svém životě, je rozpomínat se na Boha.

Nikdo neudělá ve svém životě pokrok, dokud si neuvědomí, že život je více chaotický než spořádaný. – Oswald Chambers

- Realita je taková, že neexistuje řád, podle kterého by fungoval život. Život je plný chaosu a zmatku, ve kterém se musíme rozhodovat. Jestliže budeme vyžadovat, aby náš život byl harmonický, budeme nenávidět zmatek a nejistotu.
- Dokud se každý z nás mužů nenaučí čelit realitě, že život prostě nefunguje vždy tak jak si přejeme, nezačneme skutečně růst a poznávat Pána Boha.

Kdo z vás se bojí Hospodina a poslouchá jeho služebníka? Kdo chodí v temnotách, kde není žádná záře, ten ať doufá v Hospodinovo jméno a opře se o svého Boha.

Hle, vy všichni, kdo rozděláváte oheň, jiskrami se opásáte k boji. Jen chodte ve svitu svého ohně, v jiskrách, které jste zanítily! Má ruka vám způsobí, že ulehnete v trápení.

(Izajáš 50:10-11)

Aplikace:

1. Proč je těžké stát vzpřímeně a vzít na sebe zodpovědnost, když věci nejdou podle tvých představ?
2. Jak může vědomí Boží přítomnosti pomoci stát vzpřímeně a dělat kroky, které mají význam a smysl?

SHRNUTÍ

Kde začít? (Jr 29:13)

- A. Vyznání – Zhřešil jsem. Kráčel jsem svou vlastní cestou, abych ochránil sám sebe.
- B. Přesvědčení – Musím být vnitřně přesvědčen, že chci jít správným směrem. (Da 1:8)
- C. Odvaha – Musím mít odvahu a sílu jít správným směrem. Odvaha přichází prostřednictvím rozpomínání na Boha.
- D. Tvořivost – Musím mít představivost a tvořivost básníka, abych mohl kráčet svobodně. Budu kráčet se svobodou, která dovolí, aby to, co Bůh do mě vložil, svobodně proudilo k ostatním.
- E. Důvěra – Musím důvěřovat Bohu. Nemám na koho jiného se obrátit.

6 STÁT SE MUŽEM ODVAHY

*Abychom pocítili mužnost, musíme mít odvahu jít do situací,
pro které se necítíme být dostatečně vybaveni. – Dr. Larry Crab*

Pro muže není nic tak paralyzující, jako nevědět, co dělat v dané situaci. Proč muži váhají něco udělat? Když po nás ženy vyžadují určitou odpověď nebo čin, proč tak často nevíme, co dělat? Jak lze najít odvahu uprostřed zmatku?

I. První muž také čelil zmatku

A. Boží instrukce Adamovi týkající se jezení ovoce (Gn 2:15-17)

- Bůh dal Adamovi jasné instrukce, aby nejedl ze stromu, ještě před tím, než byla stvořena Eva. A také Adama dopředu varoval před možnými problémy plynoucími z jezení zakázaného ovoce.

B. Adamova reakce, když Eva pojedla ovoce (Gn 3:6-7)

- Adam se nachází v situaci, kdy žena, kterou mu Bůh daroval, jí zakázané ovoce a ještě mu ho nabízí.
- Znepokojující otázka je, proč Adam také pojedl ovoce. Když se podíváme blíže na tuto pasáž, můžeme říci, že je pravděpodobné, že Adam byl přítomen už když Eva sama jedla, a on se jí ani nepokoušel zabránit.
- Můžeme to předpokládat na základě verše:
Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl. (Genesis 3:6)
- Když tam Adam byl, proč ji nezastavil?
 - Bůh mu sice dal instrukce, aby nejedl ze stromu, ale nechal na Adamovi jak se zachovat v situaci, kterou neočekával.
 - Bůh také neřekl Adamovi co dělat, když ho jeho žena začne pokoušet.
 - Výsledek byl takový, že Adam neudělal nic, aby zabránil Evě, protože nevěděl, co má dělat. Adam mlčel uprostřed zmatku. „Co mám dělat?“, ptal se sám sebe.
 - A tak se nechal ovlivnit svojí ženou, namísto aby poslechl Boží přikázání (Gn 3:17).
- Co měl Adam udělat? Kdybychom mohli Adamovi poradit, asi bychom řekli: „Adame, měl jsi něco říct a varovat Evu.“ nebo „Evo, tvůj život je v ohrožení.“ Anebo měl Adam cokoli udělat. Ale on neudělal nic a jen mlčel.
- Možné důvody, proč Adam mlčel:
 - Nebylo mu řečeno, co má dělat.
 - Nikdy to předtím nezažil.
- Je zřejmé, že Adam se vyhnul tomu, aby jakkoli zasáhl. Nebojoval a ani se nepokusil nějak se vypořádat se zmatkem. Bylo pro něj jednodušší jen stát a mlčet.

Aplikace:

1. Jak se muž cítí v situaci, když neví, co má dělat?
2. Proč se jako muži často stavíme nesprávným způsobem k daným situacím?
3. Proč tak často dovolíme našim ženám, aby ovlivnily naše jednání tam, kde máme sami něco udělat?

II. Odvaha vstoupit do zmatku

- Jako muži se v mnohém podobáme Adamovi. Mlčíme, místo abychom prokázali odvahu. „Jen mi řekněte, co mám dělat, abych nemusel sám bojovat a třeba i selhat“.
- Raději bychom žili podle daných pravidel a instrukcí než uplatňovali odvahu. Nechce se nám bojovat.
- Když muž žije podle pravidel, jedná spíše jako robot, než jako svobodný muž.
- Zmatek se často dostaví ve chvíli, když se od nás očekává něco, co vyžaduje naši vnitřní odezvu.
- Bůh nám sice dal principy, podle kterých můžeme žít, ale nechal na nás, jak tyto principy uplatníme v jednotlivých situacích denního života.
- Být mužem znamená mít odvahu vkročit do těžkých situací s vírou, že Bůh je dobrý a že chce skrze mě pracovat, aby dokončil své záměry. On je svrchovaný a mohu mu věřit, že do mě vložil vklad nazývaný mužnost. A když toto nabídnu světu, uvidím změny.

A. Muž se v podstatě vyhýbá zmatku a zápasům

- Možná vás to překvapí, ale není nic špatného zápasit anebo být zmaten. Dokonce i apoštol Pavel zápasil.
Prosím vás, bratří, pro našeho Pána Ježíše Krista a pro lásku, která je z Ducha, pomáhejte mi v boji svými přímluvami u Boha. (Římanům 15:30)
- Tím skutečným problémem je, jak se vypořádáváme se zmatkem a s boji v našem životě
 - Většina knih a seminářů radí mužům krok za krokem a dává jim jasná pravidla jak žít, aby se vyhnuli bojům.
 - V podstatě se říká: Když čelíš nějaké těžké situaci, udělej přesně to nebo ono. Problém spočívá v tom, že když to uděláme a nevidíme výsledek, hodně nás to naštvě.
 - Muži nejsou vyučováni tomu, jak bojovat. Zápas totiž vyžaduje naši důvěru v Boha. Když nebojujeme, připravujeme se o bohatství poznání, jaký Bůh skutečně je.
 - Např. Izraelci chtěli krále jako okolní národy. Chtěli někoho, kdo by jim říkal, co mají dělat. Bůh nechtěl, aby měli krále. Chtěl, aby se spoléhali na Něho samotného jako na svého průvodce životem.
 - Žít na základě pravidel vede k tomu, že přestáváme spoléhat na Boha.
 - Bůh stvořil muže tak, aby Ho poslouchal a čelil životním situacím v závislosti na Něm.
 - Kdykoliv hledáme jednodušší řešení, abychom se vyhnuli bojům, popíráme část naší mužnosti.

B. Proč muži bojují způsobem, jakým bojují?

- Často si myslíme, že zápasit je špatné, protože většina z nás nikdy neměla otce nebo blízkého přítele, který by nás učil, jak bojovat.
- Většina mužů nezakusila dobrý vliv otce nebo někoho blízkého
 - **Otec** je muž, který se stará o moji duši. Jde životem přede mnou a zakusil nebezpečí a nástrahy, na které nyní narážím a bojuji s nimi. Sdílí se mnou svůj život, své

myšlenky, mluví o svých bojích a také o tom, co znamená moudře žít. Pozorují ho a chovám k němu úctu. Říkám si: „Čelil stejným tlakům a bojům, kterým čelím i já, a prošel tím. Nebyl vždy dokonalý, ale vždy se snažil kráčet za Bohem.“ Otec se ke mně otáčí, pokládá mi ruku na rameno a říká: „Důvěřuji ti; taky to zvládneš.“ a potom odchází. Cítím se povzbuzen.

- **Bratr nebo přítel** je někdo, kdo říká: „Jsem s tebou, rozumím ti, chci s tebou sdílet tvé boje a břemena, chci ti naslouchat. Nevzdám se tě, ať se děje cokoliv.“

III. Muž odvahy

- Bůh dal muži důstojnost, která mu umožňuje tvořivě reagovat v nejistých situacích uvnitř určitých morálních mantinelů.
- Aby mohl čelit nejistým situacím ve svém životě, musí být silný a odvážný.
 - 1 Kr 2:2
 - 1 K 16:13
 - Joz 1:6-7
 - Dt 31:23
- Když čelíme nejistým situacím v životě, zdá se být daleko jednodušší naštvat se nebo nedělat nic (mlčet), než projevit odvalu. V našem životě přijde mnoho situací, ve kterých nebudeme vědět, co máme dělat.

A. Jak se muž stane odvážným?

Co bychom měli dělat, když jako muži čelíme nejistotám a zmatkům? Jak bychom měli reagovat?

Podívejme se na následující příklady mužů, kteří byli vyzváni Bohem k určitému úkolu. Co po nich Bůh chtěl? Jak reagovali? Jak je Bůh ujistil a dodal jim odvalu?

Gedeon

- Sd 6:12
- Sd 6:14
- Sd 6:16

Jeremjáš

- Jr 1:7
- Jr 1:8,19

Mojžíš

- Ex 3:10
- Ex 3:12
- Ex 3:14
- Ex 4:10
- Ex 4:12

Jozue

- Joz 1:5
- Joz 1:9
- Joz 1:10

Nehemjáš

- Neh 2:12
- Neh 2:18
- Neh 2:17
- Neh 2:20
- Neh 2:5

- S každým mužem Bůh dělá dvě věci.
 - Jasně mu říká, že je s ním. „Já jsem s tebou.“
 - Chce, aby vykročil a šel. „Jdi v síle, kterou máš.“
- Bůh nikdy nechce, aby se muž skryl nebo upadl do strachu či zmatku. Chce po nás, abychom zariskovali.

■ MUSÍME SI BÝT VĚDOMI **BOŽÍ PŘÍTOMNOSTI**

- Každého z uvedených mužů Bůh ujišťuje, že s ním bude. „*Já jsem s tebou*“.
- Je důležité si všimnout, že mnoho veršů, které obsahují výzvu k odvaze, obsahuje také ujištění o Boží přítomnosti nebo moci.
Dt 31:23
Joz 1:9

■ ODVAHA JE VŽDY SPOJENÁ S ČINEM

- Odvaha se může uplatnit jedině tehdy, když vykročíme. Když se muž odvrací od výzvy nebo zodpovědnosti, necítí se silnější, ale naopak se uvnitř cítí slabší a je zpochybněna jeho mužnost.
- Dr. Larry Crab prohlašuje: „Aby se muži cítili opravdu mužně, musejí mít odvahu být aktivní v situacích, v nichž si připadají nedostateční.“
- George Gilder se ve své knize Muž a manželství ptá: „Proč muži nemohou jen tak odpočívat? Na rozdíl od žen je pro muže odpočinek dno prázdnoty. Mužnost na té nejzákladnější úrovni může být uplatněna a vyjádřena jedině činem (akcí).“

■ MUSÍME ŽÍT **VÍROU**

- Znamená to žít z víry uprostřed zmatku. Musíme mít pevnou víru v to, že Bůh je dobrý a že má pro náš život záměr. Musíme věřit tomu, že když se postavíme nejistotě, Bůh skrze nás pracuje, aby mohl měnit tento svět.

Můžeme důvěřovat Božímu záměru s našim životem. On nás nechce zničit.

■ MUSÍME BÝT SCHOPNI **ČELIT STRACHU A SLABOSTEM**

- Jako muži si musíme přiznat svou slabost a to, že žijeme ve zmatku. Potřebujeme vyznat Bohu, že jsme nežili v závislosti na Něm, a zkoušeli jsme se spoléhat na svou sílu.
- Abychom mohli vstoupit do nejistoty a zmatku života, nesmíme být závislí na své síle. Čím více jsem si vědom své slabosti, tím více si mohu být vědom Boží moci. To je vše, na co se máme spoléhat.
"Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla." A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova. (2 K 12:9)

Aplikace:

1. Měl jsi někdy ve svém životě někoho, kdo vzal v úvahu, že se namáháš a bojuješ?
2. V jakých oblastech svého života čelíš zmatkům a nejistotám?
3. Co pro tebe znamená Boží zaslíbení: „Já jsem s tebou“?
4. V jakých oblastech tvého života ti Bůh říká: „Vykroč v síle, kterou máš“?
5. Máš někoho, s kým můžeš sdílet své boje a nejistoty? Máš někoho, kdo při tobě stojí a modlí se?

7 MUŽ JAKO KNĚZ

Bůh dal muži právo, výsadu a zodpovědnost být knězem a starat se o duchovní potřeby své rodiny.

Cílem této lekce je zkoumat biblické principy, které Bůh dal muži a které se týkají jeho práva, výsady a zodpovědnosti být knězem. Budeme se také dívat na to, co znamená být hlavou rodiny, vést ji a starat se o duchovní potřeby své ženy a dětí. Také se budeme zabývat tím, jak má muž žít jako kněz.

I. Definice kněze

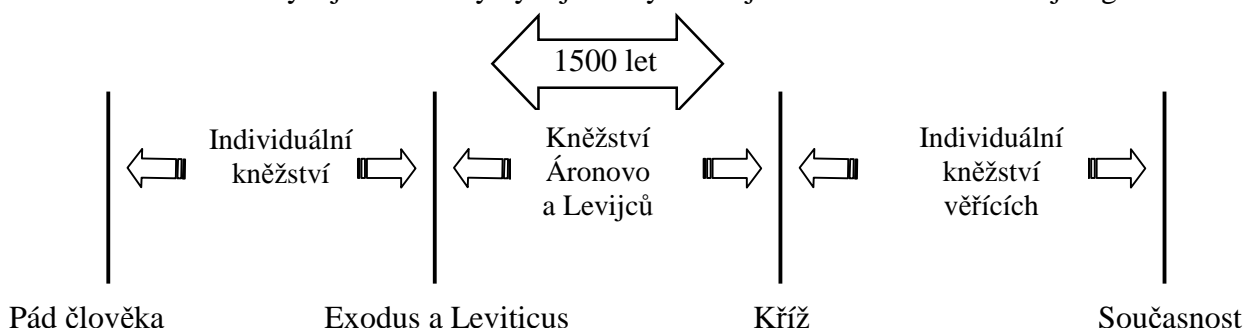
Hebrejský kořen slova kněz je „přitáhnout blíž“. V terminologii Mojžíšova zákona toto slovo označuje někoho, kdo se smí „přitáhnout blíže“ do Boží přítomnosti, zatímco ostatní zůstávají vzdáleni.

Novozákonní slovo pro kněze je „hiereus“. Význam slova je „někdo, kdo vykonává oběti a věci s nimi spojené“. Vykonávání obětí umožňuje věřícím přístup k Bohu a výsadu reprezentovat před Bohem sebe i jiné.

- Kněz je někdo, komu Bůh dal výsadu být blíže, mít přímý vztah s Ním a reprezentovat jiné. Když kněz přišel s obětí k oltáři, zastupoval tak Boží lid.

II. Vývoj kněžství

- Bible zachycuje historický vývoj služby muže jako kněze. Viz následující graf .

Individuální kněžství před Zákonem

- Před vydáním Zákona (Mojžíšovi) zastával úřad kněze otec rodiny nebo patriarcha pro svou rodinu nebo pro celý rod. Přinášel oběti, očišťoval a posvěcoval sebe a svoji rodinu. Jednal jako kněz s přímým přístupem a odpovědností před Bohem za sebe i za svoji rodinu.
- Následují příklady mužů, kteří takto jednali a přinášeli Bohu vlastní oběti.
 - Kain a Ábel - Gn 4:3-5. Toto je první zmínka o jednání muže jako kněze. Každý z nich byl zodpovědný za svoji vlastní oběť nabízenou Bohu.
 - Jób - Jb 1:5
 - Noe – Gn 8:20-21
 - Abraham – Gn 12:7; 13:18

- Izák – Gn 26:24-25
- Jákob – Gn 31:54; 33:20; 35:1-3,7
- Mojžíš – Ex 17:15

Aplikace:

Když pročítáš zmíněné verše a okolní pasáže popisující jednotlivé muže, přemýšlej o následujícím:

1. Co způsobilo, že jednotliví muži postavili oltář Bohu?
2. Jaký byl smysl vybudování oltáře?
3. Tvoje rodina – Ačkoliv dnes nestavíme oltáře, můžeme přemýšlet o „Rodinné oltářní knížce“, kde si můžeme zaznamenávat Boží jednání a pomoc v naší rodině. Jaké bohatství potom můžeme předat našim potomkům!

Áronovo kněžství (kněžství Levijců)

- Na hoře Sinaj, kde Bůh dává Mojžíšovi zákon, vidíme změnu Božího jednání s člověkem. Bůh dává Mojžíši konkrétní instrukce týkající se zavedení kněžství jako zvláštní služby. Jednotlivci již sami nemohli obětovat přímo, ale museli přinášet své oběti na určené místo a nechat kněze, aby je reprezentoval před Bohem. Místo, způsob a četnost obětí byly konkrétně stanoveny. Podívejte se na pasáže z Ex 28:1; Nu 3:6-10 a na knihu Leviticus.

Kněžství věřících

- Kněžství vybraných lidí skončilo ukřižováním Krista a roztržením chrámové opony. Přístup k Bohu už není více vázaný na určité místo nebo na určitý čas a není nutný žádný prostředník. Přístup k Bohu je výsadou každého věřícího.
Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas. (Žd 4:16)
 - Roztržení chrámové opony ilustruje otevřený přístup k Bohu. Bůh sám prohlašuje všechny věřící za „kněze“ – tzv. všeobecné kněžství věřících.
„I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista.“ (1 Pt 2:5)
Vy však jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu. (1 Pt 2:9)
Učinil nás královským kněžstvem Boha, svého Otce. (Zj 1:6)
 - Práva a zodpovědnosti jednotlivců jako kněží se staly hybnou silou v rané církvi.

III. Jak žije muž jako kněz

- Dnes je každý věřící knězem a má přímý přístup k Bohu. Má žena a mé děti mají tentýž přístup, jaký mám já jako muž.
- Ať jsem v roli otce či manžela, má být mojí touhou povzbuzovat a podporovat duchovní rozvoj, růst a ryzost mé rodiny.
- Jako manžel/otec musím být hluboce přesvědčen, že mě sám Bůh ustanovil, abych byl knězem v rodině. Jestliže nejsem takto vnitřně přesvědčen, nebudu se chtít podílet na duchovním sycení své rodiny, chodit do shromáždění věřících a vodit děti do sboru.

Postoj kněze

- Židům 4:14-5:10 nám dává doslova rentgenový snímek srdce kněze. Jestli někdo kdy měl srdce kněze, pak je to především sám Ježíš Kristus, náš nejvyšší kněz.
- Když budeš číst tuto pasáž, vypiš si jednotlivé vlastnosti, které vystihují postoje pravého kněze.
- Být doma knězem neznamená v první řadě následovat nějaký soubor pravidel, ale jde o postoj našeho srdce – být jako Kristus.
- Být doma knězem znamená začít ve svém srdci. Pro kněze je přirozené mít soucit s ostatními, sloužit jim a pomáhat nést jejich břemena.

Manžel jako kněz

- V Ef 5:25-30 se mluví o tom, jak by manželé měli milovat své ženy. Je zajímavé si všimnout, že je to popsáno z perspektivy kněze a jeho povinností.

Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval, aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem; tak si on sám připravil církev slavnou, bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná. Proto i muži mají milovat své ženy jako své vlastní tělo. Kdo miluje svou ženu, miluje sebe. Nikdo přece nemá v nenávisti své tělo, ale živí je a stará se o ně. Tak i Kristus pečuje o církev; vždyť jsme údy jeho těla.

- Většina mužů má tendenci více se zaměřovat na to, jak jeho manželka vypadá navenek. Máme se ale především zaměřit na to, jaká je uvnitř – na její vnitřní charakter (1 Pt 3:1-6). Naším úkolem není manželku ovládat, ale pomoci jí být čistého a ryzího srdce.
 - ❑ *Bez poskvrny* znamená bez chyby, prostá jakékoliv nedokonalosti, zvláště v charakteru a chování. Toto spojení je také používáno k označení vlastnosti oběti (zvláště v knihách Numeri a Leviticus).
 - ❑ *Bezúhonná* znamená bez obvinění, bez viny.
 - ❑ *Svatá* je to označení pro někoho, kdo je zbožný, posvěcený a oddělený pro svatý způsob života.
 - ❑ *Očištěná* od všech nečistot. Toto slovo se používalo k označení někoho, kdo byl čistý podle starozákonního systému.
 - ❑ *Obmytá* použito jako metafora, kdy Boží slovo duchovně očišťuje.
 - ❑ *Předložit* znamená oddělit stranou, předložit, dát najevo. Fráze „předkladný chléb“ znamená chléb předkládaný před Boží tvář. Předkladný chléb byl přinášěn kněžími a představoval národ Izrael. 12 bochníků chleba pak představovalo 12 pokolení a měly být vždy o sabatu čerstvé a předložené před Hospodina.

Kněz a Slovo

- Ve Starém zákoně měli kněží vyučovat Boží slovo muže, ženy, děti a cizince žijící ve městech, a tak je vést k bázni před Hospodinem (Deut. 31:9-13).
- Jako kněží v rodině máme znát Boží slovo a být schopni ho vyučovat a praktikovat v naší domácnosti. Kolik času trávíš studiem a učením se veršů z Bible?

Povinnosti kněze při obětech

- Kněz měl také povinnost přinášet Bohu oběti. V levitském systému byly dva typy oběti – za hřích a ostatní. V následujícím textu je srovnání levitského systému obětí s novozákonním systémem kněžství.
- **Starý zákon – kněží při obětech** – Lv 1:4-17
 - Oběti za hřích – oběti za hřích a přestoupení byly vyžadovány jako vypořádání hříšníka za příslušný hřích. Oběti za hřích se týkaly jednotlivce, který zhřešil, a byl tak postaven mimo Boží přízeň.
 - Ostatní oběti – zápalné oběti, přídatné a pokojné oběti byly obětovány dobrovolně jako dar Bohu. Tyto oběti přinášeli jednotlivci, kteří nezhřešili, a nebyli tak vně Boží přítomnosti.
- **Nový zákon – věřící a oběti**
 - Oběť za hřích – věřící již nemusí přinášet oběti za hřích. Tato oběť byla přinesena jednou a za všechny smrtí Ježíše Krista na kříži. On sám se stal tou obětí za hřích.
 - Ostatní oběti – jako věřící jsme vybízeni, abychom přinášeli duchovní oběti, které jsou milé Bohu (1 Pt 2:5).
- Následující seznam se týká duchovních obětí, které máme přinášet Bohu jako novozákonní věřící. Tyto oběti by měly být přinášeny neustále. Když budete studovat následující pasáže, zkoumejte svůj vlastní postoj kněze, jak budou jmenovány jednotlivé duchovní oběti.
 - oběť svého vlastního těla – Ř 12:1-2
 - oběť chvály Bohu – Žd 13:15
 - oběť hmotných darů – Ga 6:6; F 4:18
 - oběť služby – Žd 13:16
 - oběť víry – F 2:17

Aplikace:

1. Jak by tě tvá rodina popsala jako kněze?
2. Studuješ Boží slovo?
3. Jaké znáš efektivní způsoby pro duchovní vyučování a vedení rodiny?
4. Udělal jsi již nějakou z obětí zmíněnou ve studiu? Jestliže ano, jakým způsobem jsi to udělal?

Shrnutí:

Bůh nás povolal jako muže, abychom vedli naše rodiny v duchovních věcech. Nebojme se toho. Být knězem je asi nejtěžší výzva pro muže, avšak zároveň nejvýznamnější zodpovědnost, kterou máme.

8 MUŽ A ZDROJ JEHO DUCHOVNOSTI

Muži bojují se svoji duchovností, protože zdroj jejich duchovnosti je často nelegitimní.

Cílem této lekce je zkoumat úlohu kněze vzhledem ke zdroji (vnitřnímu ohni) jeho duchovnosti.

Základním úkolem kněze bylo přinášet Bohu oběti jak za sebe, tak i za jiné lidi. Oběť nemohla být vykonána bez ohně. Bůh dal velmi podrobné instrukce týkající se zdroje ohně a jeho používání při obětech.

Hlavní důvod, proč muži neslouží jako kněží ve svých rodinách a nevedou duchovně své manželky, spočívá v druhu ohně, který hoří v jejich nitru. Muži se často cítí nedostateční při duchovním vedení. Kořen problému leží ve zdroji ohně, který v nás hoří.

I. Zdroj ohně

A. Boží zdroj – Leviticus 9:24

- Oheň na oltáři ve stánku úmluvy měl božský původ. Když byl stánek úmluvy dokončen a posvěcen, spadl oheň z nebe a pozřel oběť. Nebyla zapálena lidskýma rukama.
- Oheň má často význam Boží přítomnosti a jednání.
Například: při smlouvě s Abrahamem (Genesis 15:17); hořící keř a Mojžíš (Exodus 3:2-4); ohnivý sloup na poušti (Exodus 13:21); na hoře Sinaj (Exodus 19:18); plamen na oltáři (Soudců 13:20).
- Máme přinášet svá těla jako „...živou, svatou, Bohu milou oběť...“ (Ř 12:1). Oheň, který spálí naši oběť, musí být z Božího zdroje.

B. Cizí oheň – Leviticus 10:1

Áronovi synové Nádab a Abihú vzali každý svou kadidelnici, dali do ní oheň a na něj položili kadidlo. Přinesli před Hospodina cizí oheň, jaký jim nepřikázal.

- Nic nenasvědčuje tomu, že uhlí bylo vzato z oltáře a dáno do kadidla, jak bylo nařízeno (Leviticus 16:12). Bohoslužba neproběhla podle Božích nařízení. Proto vyšlehl oheň z nebe a oba pozřel.
- Bůh bere velice vážně zdroj našeho ohně. Zdá se, že většina mužů používá cizí oheň. Práce, sport, pornografie, jiné ženy a dokonce i služba mohou být nelegitimním zdrojem pro náš oheň. Jako muži dobře víme, kdy v nás hoří cizí oheň. Cítíme se jako pokrytci, a proto nemáme odvahu vést naše rodiny.

C. Obětní oheň měl být stále udržován – Leviticus 6:12-13

- Účelem ohně bylo spálit oběti obětované Bohu. Oheň měl neustále hořet. Hlavní myšlenka byla: být připraven pro obětování kdykoliv, ne jen při zvláštních příležitostech.

Plamen Ducha nezhášejte (1 Te 5:19).

Aplikace:

1. Co musím udělat, abych byl připraven přinést kdykoliv oběti ve svém osobním životě?
2. Jak Duch Svátý pomáhá v mém životě přinášet oběti?

II. Zkoumání vnitřního ohně

Ježíš byl mistrem v odhalování vnitřního ohně v srdcích lidí. Když se ho bohatý mládenec ptal: „Mistře dobrý, co mám udělat, abych měl podíl na věčném životě?“ (L 18:18-30), Ježíš tnul do živého a odhalil, jaký druh ohně hoří v srdci tohoto mládence.

Jeden z předních mužů se ho otázel: "Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?" Ježíš mu řekl: "Proč mi říkáš `dobrý`? Nikdo není dobrý, jedině Bůh. Prikázání znáš: Nezcizoložíš, nezabiješ, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, cti otce svého i matku." On řekl: "To všechno jsem dodržoval od svého mládí." Když to Ježíš uslyšel, řekl mu: "Jedno ti ještě schází. Prodej všechno, co máš, rozděl chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!" On se velice zarmoutil, když to slyšel, neboť byl velmi bohatý. Když Ježíš viděl, jak se zarmoutil, řekl: "Jak těžko vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství! Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý člověk vešel do Božího království." Ti, kdo to slyšeli, řekli: "Kdo tedy může být spasen?" Odpověděl: "Nemožné u lidí je u Boha možné." Petr řekl: "Hle, my jsme opustili, co bylo naše, a šli jsme za tebou." On jim řekl: "Amen, pravím vám, není nikoho, kdo opustil dům nebo ženu nebo bratry nebo rodiče nebo děti pro Boží království, aby v tomto čase nedostal mnohokrát víc a v přicházejícím věku život věčný."

- Ježíš chtěl po bohatém mládenci, aby zkoumal zdroj svého ohně. Mládenec byl přesvědčen, že si může zasloužit věčný život dodržováním zákona. Ježíš viděl, že jeho srdce je naplněno touhou po bohatství a děláním dobrých skutků.
- Všimněme si, jak se bohatý mládenec díval na duchovnost. „To všechno jsem dodržoval od svého mládí.“ Měl stále chlapecký pohled na duchovnost. Pohled chlapce je více založen na „dělání různých věcí a na výkonu“ než na „svébytné existenci a na vztahu.“
- Chlapec vidí duchovnost následovně:
 - Ukázat, jak jsem dobrý v ...
 - Ukázat, co všechno mám...
 - Ukázat, co všechno dělám...
- Ježíš sám odhaluje zdroj našeho ohně a to, co naplňuje naše srdce. Kristus nežadá nic menšího než úplné odevzdání, hluboký vztah a Jeho nadvládu v našem životě.
- Bohužel je daleko pohodlnější následovat pravidla, než mít vztah.
- Porovnej následující dva sloupce. Který lépe vystihuje tvůj duchovní život?

Duchovnost chlapce

- zákon
- dodržování zákona
- dělání různých věcí
- výkon
- zaměření na sebe
- poslušnost
- zákonictví
- dodržování pravidel

Duchovnost muže

- milost
- svoboda
- svébytná existence
- vztah
- zaměření na druhé
- úplná odevzdanost
- Ježíšova nadvláda
- principy milosti

Učedníci

- Bezprostředně po tom, co Ježíš mluvil s bohatým mládencem ohledně jeho bohatství a dodržování zákona, obrací se k učedníkům, aby zkoumal jejich oheň.

Petr řekl: "Hle, my jsme opustili, co bylo naše, a šli jsme za tebou."

On jim řekl: "Amen, pravím vám, není nikoho, kdo opustil dům nebo ženu nebo bratry nebo rodiče nebo děti pro Boží království, aby v tomto čase nedostal mnohokrát víc a v přicházejícím věku život věčný." (L 18:28-30)

- Učedníci byli poněkud pyšní na to, že udělali něco, co bohatý mládenec nebyl ochoten učinit. Ale Ježíš se teď obrací od otázky majetku a dělání věcí k otázce vztahu.
- Ježíš chtěl, aby se zamysleli nad svým problémem – svou pýchou a svými vztahy. Byli pyšní na své vztahy a Ježíš chtěl odhalit jejich samospravedlnost a přivést je zpět k tomu hlavnímu – úplné odevzdanosti se Jemu.
- Jako muži míváme často sklon být pyšní na to, že nehřešíme jako ostatní muži. Na první pohled náš život vypadá velice čistě a spravedlivě. Ale naše samospravedlnost uvnitř není o nic lepší než hříšnost jiných mužů.

Aplikace:

1. Hoří tvůj oheň? Jestli ano, co nebo kdo ho zapálil?
2. Když zkoumáš svůj oheň - čím máš tendenci ho živit?
3. Jak vidíš svou duchovnost – z pohledu chlapce nebo muže?
4. Je tvá duchovnost založena na výkonu (něco dělat) nebo na vztahu (někým být)?

Shrnutí:

Existuje ve tvém životě něco, co překází tvému ohni a s čím se potřebuješ vypořádat? Zdroj tvého ohně bude mít vliv na celý tvůj život. Jestliže skutečně toužíš být knězem ve své rodině, bude záležet na tom, čím živíš svůj oheň.

9 MUŽ JAKO BOJOVNÍK

Dnešní muži se cítí být zmateni v otázce koho mají bránit a proti komu mají bojovat.

Cílem této lekce je podívat se na muže jako na bojovníka. Dnešní muži se cítí být zmateni v otázce koho mají bránit a proti komu mají bojovat. Někdy se stává, že dokonce ženy jsou lepšími bojovnicemi než muži. Mohou se muži znovu stát odvážnými bojovnicemi?

I. DEFINICE BOJOVNÍKA

*...slovem pravdy, mocí Boží. Jsme vyzbrojeni spravedlností k útoku i k obraně.
(2 K 6:7)*

- „...v pravici i v levici“ (řecký překlad) je obraz, který znamená bránit i útočit.
- Obecná definice bojovníka může znít: Ten, kdo útočí i brání.

- Bojovník ve službách svého Krále je někdo, kdo v Boží síle brání sebe, svoji ženu a svou rodinu tím, že stanoví a udržuje morální hranice. Je to také někdo, kdo útočí na nepřátele, kteří napadají tyto hranice.

II. SRDCE BOJOVNÍKA

A. Slouží svému Králi

- Potřebuje někoho mocného, kdo stojí za ním, když má jít do bitvy. Je posilován svým králem a bojuje pod Jeho autoritou.
- Ježíš byl také pod autoritou svého Krále. Nebyla to jeho vlastní bitva.
Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.” (Marek 10:45)
Ježíš jim řekl: "Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, který mě poslal, a dokonil jeho dílo. (Jan 4:34)
- Bojovník musí bojovat za někoho. Máš svého krále? Možná je lepší se zeptat: „Skutečně chceš krále?“ Nebo jsi spíše odrodilec, který si vede svou bitvu? Bojovník se zavazuje sloužit svému králi bez ohledu na to, co ho to bude stát.

B. Bojuje v Boží síle

- Hlavním zdrojem síly a povzbuzení pro věřícího/bojovníka je Bůh – Duch svatý. Duch svatý je popsán jako „utěšitel“, odvozeno od řeckého slova „paraklete“. Slovo „paraklete“ ve starověké řečtině pocházelo z oblasti boje. Řeční vojáci bojovali po dvojicích. Když nepřítel zaútočil, semknuli se zády k sobě, a tak chránili jeden druhého. Partner, který takto s druhým bojoval, byl „paraklete“.
- I dnes Duch svatý přichází, aby nám kryl záda, když nepřítel útočí. Jako spolubojovník přináší Duch Svatý takové zbraně jako jsou: nadpřirozené poznání, moudrost a rozlišení (I. Kor 12:8,10).
- Bojuješ ze své vlastní síly nebo dovolíš Duchu svatému, aby byl tvou silou?
Nevedeme svůj boj proti lidským nepřítelům, ale proti mocnostem, silám ... (Ef 6:12).
- Často vidíme naši bitvu spíše jako fyzickou a emocionální záležitost, než jako duchovní boj. Spoléháme na svou sílu více než na sílu Ducha. Slova, která vyjadřují takový postoj mohou znít: „Já to zvládnu“; „Nenechám si to líbit“; „Budu ještě tvrdší než oni.“
"Toto je slovo Hospodinovo k Zerubábelovi: Ne mocí ani silou, nýbrž mým duchem, praví Hospodin zástupů. (Zach 4:6)

Aplikace:

1. Proč je třeba sloužit králi?
2. Stojí tě boj více fyzických a emocionálních sil, než duchovních?

III. OBRANA

- Být bojovníkem znamená učit se také obraně. Hlavní obranné prostředky jsou: štít, přilba a pancíř.

...a vždycky se štítem víry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého. (Ef 6:16)

Stůjte tedy opásáni kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti. (Ef 6:14)

...oblecme si víru a lásku jako pancíř a naději na spásu jako přilbu. (1 Te 5:8)

Oděl se spravedlností jako pancířem a na hlavě má přilbu spásy. (Iz 59:17)

- Bojovník nosí svou zbroj, aby ochránil sám sebe a ty, které mu král přidělil.

A. Co má bránit?

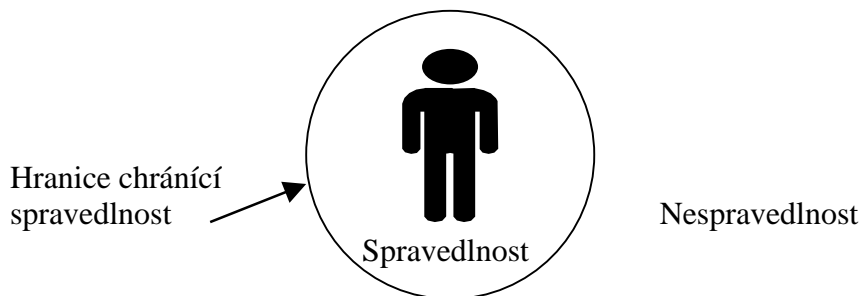
- Obranné prostředky jsou v Bibli spojené s otázkou spravedlnosti.

Jsme vyzbrojeni spravedlností k útoku i k obraně. (2 K 6:7)

...obrnění pancířem spravedlnosti. (Ef 6:14)

(Hospodin) Oděl se spravedlností jako pancířem. (Iz 59:17)

- Význam slova spravedlnost pochází z myšlenky, že něčí chování a jednání je v souladu s ustanovenými morálními pravidly a etickými normami, které jsou dány příslušnou společností nebo skupinou.
- Pro křesťany je spravedlnost stanovena osobními hranicemi, které odpovídají Božím normám pro náš život. Následující ilustrace nám to přiblíží:

Před tím, než si bojovník stanoví hranice, musí vědět, co brání.

- Nejvýznamnější a nejtěžší úkol je ustanovení a dodržování hranic kolem sebe, manželky a dětí.
- Nový zákon poskytuje určité principy pro stanovování hranic, ale zároveň nechává muži svobodu a odpovědnost, aby sám stanovil hranice v oblastech, o kterých Bible nemluví – v oblastech, které nejsou ani bílé ani černé.

Aplikace:

1. Jak bojovník určuje, co je spravedlivé v jeho životě?
2. Co by měl umístit dovnitř kruhu a co vně?

B. Stanovení hranic

- Stanovení hranic má ochránit bojovníka od věcí, které jsou nesprávné a které by ho mohly zničit.

Stanovení hranic pro sebe

- Daniel si stanovil hranice, když byl v zajetí krále Nebúkadnesara v Babylóně. *Ale Daniel si předsevzal, že se neposkvrní královskými lahůdkami a vínem, které pil král při svých hodech. Požádal velitele dvořanů, aby se nemusel poskvřňovat. (Da 1:8)*
- Jeho hranice pocházely z jeho vnitřního přesvědčení. Daniel si „předsevzal ve svém srdci“, že se neposkvrní.

Bojovník si musí určit ve svém srdci, kde budou ležet hranice.

- Zkoumej zdroj hranic
Daniel se sám rozhodl, kde položí své hranice. Nenechal nikoho jiného, aby to udělal za něj.
Většina mužů má určitý typ hranic, ale jen málo z nich zkoumalo, jak je získali.
Jsou to hranice stanovené naší kulturou, tradicemi, rodiči, kamarády, manželkou nebo Biblí?
- Všimněme si, že Daniel si stanovil hranice nejprve ve svém srdci - předem a ne až během daného problému.
- Jedním z důvodů, proč si často nejsme jisti svými hranicemi, je, že jsme si je nestanovili včas, po určité době strávené na modlitbách. Když na kolenu vybojujeme hranice ve složitých oblastech, pak zůstáváme pevní i v období zkoušek těchto hranic.

Aplikace:

1. Ve kterých oblastech života vidíš potřebu stanovit si hranice?
2. Co bude určující pro tvorbu tvých hranic?

Stanovení hranic se svojí ženou

Stejně i muži: když žijete se svými ženami, mějte pro ně porozumění, že jsou slabší; a prokazujte jim úctu, protože jsou spolu s vámi dědičkami daru života. Tak vašim modlitbám nebude nic překážet. (1 Pt 3:7)

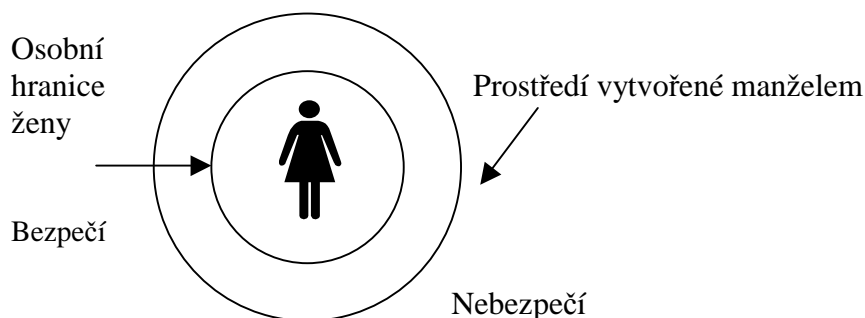
- Hranice nejsou pro ovládání

Jako manžel nemám na zodpovědnost ovládat svou ženu a ani jí přikazovat jak se má chovat. Mým úkolem je milovat ji a vytvořit prostředí, kde bude cítit svobodu a bezpečí, aby mohla růst ve všech oblastech, kde ji Bůh chce použít.
Manžel, který si myslí, že musí ovládat svou ženu, to dělá na základě svého strachu a pocitu nedostatečnosti.

- Hranice vytvářejí prostředí

Důvodem k vytvoření hranic pro svou ženu je vznik prostředí. Takové hranice vznikají na základě porozumění a znalosti ženy. Víte s čím bojuje? Víte, kde je zranitelná? Cítí se chráněná a pochopená?

- Hranice, které stanovuje muž pro svou ženu, nenahrazují její vlastní hranice. Hranice, které stanoví manžel, vytvoří prostředí dovolující ženě vytvořit své vlastní hranice uvnitř tohoto prostředí.

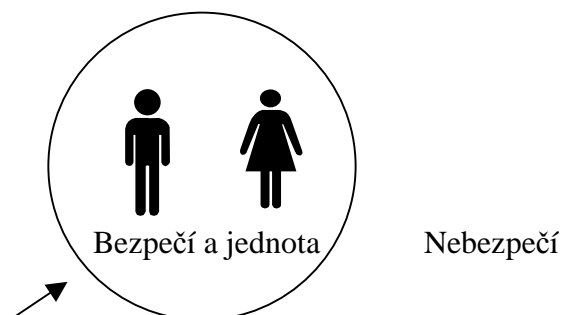

Aplikace:

1. Znáš svoji ženu natolik, abys pro ni mohl stanovit hranice?
2. Cítí se tvoje žena spíše chráněna těmito hranicemi anebo spíše ovládána?

Stanovení hranic pro manželství

Kromě hranic pro nás jako jednotlivce jsou i hranice, které mají chránit naše manželství. Jestliže porozumíme dynamice našeho vztahu, umístíme hranice manželství tak, aby nás chránily od věcí, které nás mohou oslabit nebo dokonce zničit.

Hranice pro manželství

Aplikace:

1. Jaké hranice považujete s manželkou za nezbytné pro vaše manželství?
2. Co by mohlo ohrozit vaši jednotu?
3. Jakým situacím se chcete jako manželé vyhnout?
4. Jak budete na veřejnosti mluvit jeden o druhém?

Stanovení hranic pro děti

Otcové, nedrážděte své děti ke vzdoru, ale vychovávejte je v kázni a napomenutích našeho Pána. (Ef 6:4)

Má dobře vést svou rodinu a mít děti poslušné a počestné. (1 Tm 3:4)

Otec stanovuje pro své děti hranice, které odráží Boží charakter a Jeho slovo. Učí své děti, co patří dovnitř a co je vně hranic. Úkolem otce je pomoci dětem postupně si vytvářet své vlastní hranice a nést za ně zodpovědnost.

VI. ÚTOK

Úlohou bojovníka není jen obrana, ale také útok. Muž je iniciátorem v bitvě s nepřítelem, který chce zničit jeho samotného, jeho ženu a rodinu. Ženy chtějí, aby muži byli silnými bojovníky, kteří ví, jak se vypořádat s bolestí, hříchem a zraněním bez toho, že by se v dané oblasti přestali ovládat a sami někoho zranili. Opakem aktivního muže je muž, který se stáhne do sebe a zůstává pasivní.

A. Meč

Hlavní zbraní je meč. Meč poskytuje ochranu – Dt 33:29, dává muži moc a autoritu – Ř 13:4 a přináší spravedlnost – Dt 32:41.

Hlavní útočnou zbraní je Boží slovo.

*Přijměte také přílbu spasení a meč Ducha, jímž je slovo Boží. (Ef 6:17)
Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce.
(Žd 4:12)*

Aby se muž mohl zúčastnit duchovní bitvy, musí použít nadpřirozené zbraně. Boží slovo – meč Ducha je takovou zbraní.

Jeden z důvodů proč nepoužíváme tento meč může být, že nevíme, jak ho používat.

David nepoužil proti Goliášovi meč, protože nebyl zvyklý meč používat (1 S 17:39).

Je zajímavé, že jediná útočná část výzbroje zmíněna v Ef 6 je meč Ducha, Slovo Boží. Ale jen nemnoho mužů ví, jak ho používat.

Žádný bojovník by nešel do skutečného boje, kdy nevěděl, jak se zachází se zbraněmi. Proč nevíme, jak používat Boží Slovo?

B. Pozvedni meč

Bojovník musí být schopen pozvednout svůj meč, když je potřeba. Bojovník je charakterizován oddaností, zápalem a schopností ovládat zbraně. Je hluboce přesvědčen o konečném vítězství, a to mu dodává sílu bojovat za svého Krále.

Jde do boje. Není ovládán strachem a ani se nechce vyhýbat bolesti. Je mužem činu, který je ochoten osobně riskovat kvůli svému Králi. Je nejsilnější, když bojuje s jasným vědomím reality své vlastní smrti.

Aplikace:

1. Jak jsi obratný v používání Božího Slova?
2. Co by tvá žena řekla o tom, jak používáš meč Ducha?
3. Co můžeš udělat pro to, aby ses naučil lépe používat meč Ducha?

C. Nepřátelé

Satan nás chce oklamat v otázce, kdo jsou naši skuteční nepřátelé. Často děláme chybu, když si myslíme, že našimi nepřáteli jsou naše žena, děti nebo naše práce.

Bible mluví jasně, kdo jsou naši skuteční nepřátelé:

- a. *váš protivník je ďábel.* (1 Pt 5:8)
- b. satan nás vede ke starostem tohoto věku, vábivosti majetku a chtivosti po ostatních věcech. (Mt 4:13-20)
- c. *nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu co ovládá tento věk tmy...*(Ef 6:12)
- d. *žádostivost těla, chtivost očí a pýcha života.* (I J 2:15-16)
- e. *tělo jde proti Duchu Božímu.* (Ga 5:17)
- f. tělesné vášně, které vedou boj proti duši. (1 Pt 2:11)

Aplikace:

1. Kdo tě oklamal ohledně tvých pravých nepřátel?
2. Jestliže satan je tvým skutečným nepřítelem, čeho si potřebuješ být vědom v duchovní bitvě?

Shrnutí:

Jako muži jsme povoláni k boji pro našeho Krále. Možná se cítíme jako osamělí bojovníci. Jestli tomu tak u tebe je, požádej někoho, aby bojoval s tebou, pomohl ti bránit tvé hranice a zůstat zaměřený na skutečné nepřátele.

V příští lekci budeme mluvit o tom, jak získat od druhého muže podporu v boji.

10 MUŽ JAKO OSAMĚLÁ OVCE

Za pět let budete pravděpodobně úplně stejní jako jste dnes kromě dvou věcí: knih, které jste přečetli, a lidí, ke kterým jste se přiblížili. – Charles Jones

Lépe dvěma než jednomu, mají dobrou mzdu ze svého pachtění. Upadne-li jeden, druh jej zvedne. Běda samotnému, který upadne; pak nemá nikoho, kdo by ho zvedl. (Kaz 4:9-10)

Muže v dnešní době můžeme popsat jako samotáře. Když jsou zraněni, když čelí pokušení nebo jsou psychicky na dně a potřebují pomoc od někoho jiného, většinou nenachází odvahu a zůstávají sami. Požádat druhé o pomoc je většině mužů cizí.

Rozhodnutí řešit problémy sám staví muže do velmi zranitelné pozice. Bez ochrany někoho druhého často nevidí nebezpečí, které na něj skrytě číhá.

Obrazem takového osamělého muže může být osamělá ovce vydaná napospas vlku. Ovce, která se nedrží svého stáda, se stává snadnou kořistí. V této lekci se budeme zabývat otázkou proč muži zůstávají sami a jaké jejich vnitřní potřeby mohou naplnit přátelé.

I. Osamělá ovce

Příklad samotáře, který můžeme najít v Bibli, je David. Tak jako ovce zůstává mimo stádo bez pomoci, tak i David nežádal o pomoc uprostřed pokušení s Bat-šebou a postupně se zaplétal do sítě podvodu. Každý jeho krok k zamaskování hříchu ho vedl k ještě většímu pádu. Ani jednou nepožádal o pomoc a ani se nesnažil nějak zabránit hříchu, dokud nebyl konfrontován druhým člověkem.

Podívejme se, jak se rozvíjely jednotlivé události, jak David reagoval na pokušení a kam až to vedlo.

Na přelomu roku, v době, kdy králové táhnou do boje, poslal David Jóaba a s ním své služebníky i celý Izrael, aby hubili Amónovce a oblehli Rabu. David však zůstal v Jeruzalémě.

Jednou k večeru vstal David z lože a procházel se po střeše královského domu. Tu spatřil ze střechy ženu, která se právě omývala. Byla to žena velmi půvabného vzhledu. David si dal zjistit, kdo je ta žena. Ptal se: "Není to Bat-šeba, dcera Eliamova, manželka Chetejce Urijáše?" "David pak pro ni poslal posly. Ona k němu přišla a on s ní spal; očistila se totiž od své nečistoty. Potom se vrátila do svého domu.

Ta žena však otěhotněla a poslala Davidovi zprávu: "Jsem těhotná." (2 S 11:1-5)

Co lze říci na základě tohoto textu o Davidovi a jeho postoji k pokušení?

- Zatímco jiní králové byli ve válce, David zůstal v Jeruzalémě. David nebyl se svými muži, ale zůstal sám.
- David nemohl usnout, a proto vyšel na střechu svého domu. Asi s něčím bojoval. Tam také uviděl Bat-šebu, ženu svého souseda Urijáše.
- Davidovi se moc líbila. Potom si zjistil, kdo je, a dal pro ni poslat. Zbytek už je zřejmý.
- Není hřích podívat se na krásnou ženu. Ale David překročil hranice čistoty, když po ní zatoužil, přestože věděl, kdo ta žena je.

- Je zřejmé, že se David nikomu nesvěřil o svém boji s pokušením a ani nikoho nepožádal o pomoc. Rozhodl se zůstat sám.
- Samotný muž je pak snadnou kořistí.

II. Proč muži nežádají o pomoc?

- Zdá se, že by neměl být žádný problém požádat druhého muže o pomoc. Ale ve skutečnosti je pro muže velice těžké udělat první krok směrem k někomu jinému; cítí se doslova paralyzován a snaží se najít výmluvu, proč raději zůstat sám.
 - Když jsem skutečně na dně, nemám náladu nikoho žádat o pomoc.
 - Asi jsem se měl dostat do takovéto situace; musím tím projít a rozhovor s kýmkoliv to stejně nezmění.
 - Nechci tím nikoho obtěžovat. Každý má dost svých starostí.
 - „Vyplakat se někomu na rameni“ stejně nic nezmění.
 - Vím, co jsem udělal špatně, a nepotřebuji nikoho, aby mi to znova připomínal.
 - Kdybych se skutečně někomu svěřil s tím co cítím, řekl by mi jen, ať se tím netrápím.
 - Nemám rád, když si druzí neudělají čas na to, aby mi porozuměli. Chtějí mi hned radit a napravovat mě.
 - Co by si o mně řekli jiní, kdyby se dozvěděli, co jsem udělal nebo s čím bojuji?
 - Nemám problém pomáhat druhým, ale sám nechci žádat o pomoc.
 - Nemám blízkého přítele, kterému bych mohl důvěřovat.
- Kořen toho, proč muži neradi žádají o pomoc, a raději zůstávají sami, je otázkou vykročení – prvního kroku.
- Muž v podstatě říká toto: „Nechci být iniciativní a požádat někoho o pomoc.“ Požádat někoho o pomoc znamená být iniciativní. Být iniciativní je pro zbožného muže zcela základní.
- Je daleko jednodušší sedět někde v koutě a čekat, až vás někdo vyhledá.
- Požádat někoho o pomoc nemá co do činění s pocity (jako že se v tom moc necítím dobře a nemám to moc rád).
- Když nechci žádat o pomoc a chci být raději sám, popírám něco z podstaty zbožného muže.
- Muži svým jednáním říkají: “Raději budu chránit své všelijak hříšné nitro, než abych vyhledal Boha a jiné muže a požádal je o pomoc, kterou tak potřebuji.”

Aplikace:

1. Proč je těžké požádat druhé muže o pomoc?
2. Jaké výmluvy používáš, abys ospravedlnil to, že zůstáváš sám?
3. Souhlasíš s tím, že rozhodnutí zůstat pasivní v hledání pomoci má co do činění s ochranou tvého nitra - soukromí?

III. Proč muži potřebují jeden druhého

Během války v Perském zálivu v roce 1991 se deník Los Angeles Times ve svém článku snažil najít odpověď na otázku: „Když se nachází vojáci v bezprostředním ohrožení života, co jim nejvíc pomáhá jít dál?“

Vojenští specialisté se shodují, že vojáci vytrvají a budou lépe bojovat spíše kvůli sounáležitosti jednoho s druhým, než kvůli svým velitelům anebo vlastenecké povinnosti. Následující výpovědi vojáků to dokazují:

„Když se přiblížíš k okamžiku své smrti, je to tým, tvá nejbližší rodina, která ti dodá sílu jít dál a překonat to.“

„Stručná odpověď je malá skupinka, která se utváří v jednotce. Má největší vliv na chování vojáků.“

„Mým osobním cílem je dostat se domů živý a přivést zpět také všech sedm mně svěřených vojáků.“

„Oni jsou tady pro mě a já pro ně – jsme jedna velká rodina“.

- Jen málo mužů zakusilo vliv mužů, kteří by v týmu nebo malé skupince věrně stáli jeden při druhém.
- Muž se potřebuje spřátelit s jiným mužem, který vpodstatě říká: „Jsem tady pro tebe a ty zase pro mne.“
- Může to být biblická skupinka, ale zpravidla jde o víc. Jde o přátelství tří nebo čtyř mužů, kteří jsou čestní, otevření a přijímají plně jeden druhého.
- Být otevřený jeden vůči druhému znamená být ochoten umřít sám sobě.
- Zemřít sám sobě, abych získal druhé muže, znamená přiznat své slabosti a strach s důvěrou, že Bůh sám naplní mé nitro skrze přátelství s druhým.
- Muž může zakusit uzdravení a růst nejlépe ve skupince mužů, kteří jsou oddáni stejnému cíli – stát se Božími muži.
- Když se pak takto setkáváme, náš Nebeský Otec je uprostřed. *„Kde se dva nebo tři sejdou v mém jménu...“ (Mt 18:30)*

Aplikace:

1. Vidíš sám sebe jako opuštěného člověka či jako osamělou ovci?
2. Máš skupinku 2-4 mužů, kde se můžeš sdílet o svých bojích a pokušeních? Nechtěl by ses do něčeho takového zapojit?
3. Pokud nemáš takovou skupinku, co ti v tom brání?

IV. Žádost o pomoc

Ježíš je sám příkladem žádosti o pomoc. Žádal své nejbližší, aby mu pomohli, když čelil nejtěžší chvíli svého pozemského života.

Přišli na místo zvané Getsemane. Ježíš řekl svým učedníkům: "Počkejte tu, než se pomodlím." Pak vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Přepadla ho hrůza a úzkost. A řekl jim: "Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!" Poodešel od nich, padl na zem a modlil se, aby ho, je-li možné, minula tato hodina. Řekl: "Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mne tento kalich, ale ne, co já chci, nýbrž co ty

chceš." Přišel k učedníkům a zastihl je v spánku. Řekl Petrovi: "Šimone, ty spíš? Nedokázal jsi jedinou hodinu bdít? Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé." Znovu odešel a modlil se stejnými slovy. A když se vrátil, opět je zastihl spící; oči se jim zavíraly a nevěděli, co by mu odpovíděli. Přišel potřetí a řekl jim: "Ještě spíte a odpočíváte? Už dost! Přišla hodina, hle, Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků. Vstaňte, pojďte! Hle, přiblížil se ten, který mě zrazuje." (Marek 14:32-42)

- Jestliže sám Ježíš potřeboval modlitební podporu od svých nejbližších, o co více ji potřebujeme my?
- Všimněme si, že Ježíš byl iniciativní. Požádal své učedníky o pomoc. Také se s nimi sdílel o své pocity a boje.
- Bohužel, učedníci to nezvládli, a třikrát usnuli. Ale ani to neodradilo Ježíše od neustálé prosby o jejich pomoc.
- Může přijít doba, kdy nám naši nejbližší přátelé nepřijdou na pomoc, právě když to potřebujeme. Ale ani to by nás nemělo odradit požádat je o pomoc znovu.
- Neměli bychom se zaměřit na selhání svých přátel, ale na svou potřebu. Neměli bychom zůstat sami.
- I když učedníci nechali Ježíše třikrát samotného, přesto šel na kříž a zemřel i za ně! To je opravdová oddanost.
- Mohou nastat situace, kdy budeme někomu povídat o svých osobních zápasech, ale neřekneme si přímo o pomoc. Neuslyšíme odezvu a můžeme si myslet: „Nemá o mě zájem.“ Skutečný problém ale může být v tom, že jsme o pomoc přímo nepožádali.

Aplikace:

1. Ve kterých oblastech svého života bys potřeboval někoho, kdo by ti krácel po boku?
2. Už ses někoho zeptal, jestli se chce s tebou společně sdílet?
3. Už tě někdo zranil tím, že tě nechal samotného, když jsi potřeboval jeho pomoc? Pořád jsi na něho našťvaný a proto třeba nerosteš jak bys mohl?
4. Podívej se na rozdíl mezi Davidem a Ježíšem v tom, jak se vypořádali s těžkostmi.

Shrnutí:

Je naší zodpovědností jako mužů požádat druhé o pomoc, když procházíme v životě těžkými chvílemi. Potřebujeme se zaměřit na Boha a chtít být muži, které on z nás chce mít. Když máme takový postoj, prvotním se nám stává sám Bůh, a ne ochrana našeho hříšného srdce.

Neměli bychom dovolit ničemu, zvláště naší pýše, aby bránila Boží práci a záměrům v našem životě.

Jen z jediného důvodu zůstáváme osamělou ovcí - protože sami chceme. Není lepší podstoupit to riziko a připojit se ke stádu?

V další lekci budeme mluvit o tom, co to znamená být přítelem.

11 MUŽ JAKO OPRAVDOVÝ PŘÍTEL

Přátelit se s kdekým je ke škodě; kdo však miluje (ale opravdový přítel – v anglické bibli; pozn. překladatele), přilne víc než bratr. (Př 18:24)

Jen málo mužů má blízkého přítele. Mnoho z nich by si přálo mít přítele, kterému by mohli věřit, se kterým by se mohli sdílet o své zápsy a který by je povzbuzoval. Ale když mají pro to něco udělat, najednou mají mnoho výmluv, proč nemohou nebo nechtějí.

Většina mužů má kamarády, se kterými si povykládá o sportu, politice, církvi a práci nebo se kterými pracují na společném projektu. Ale přítele, kterému by byli ochotni otevřít své srdce, má velmi málo mužů.

Co je tajemstvím opravdového přátelství?

Během této lekce se budeme zabývat otázkou, proč není jednoduché rozvíjet opravdové přátelství a kde začít s budováním přátelství.

I. Definice přítele

V dnešní době slovo přítel moc nepoužíváme. Spíše označujeme druhé jako známé, kamarády nebo dobré kamarády.

Přítel – Někdo, kdo přilne k druhému citově nebo si druhého váží.

Websterův slovník

Nejdůležitější termín pro opravdového přítele ve Starém Zákoně (“allup“) se nejčastěji vyskytuje ve spojení se zradou (Př 2:17) nebo rozdělením (Př 16:28; 17:9), jako kdyby to zdůrazňovalo myšlenku, že blízké přátelství musí být chráněno.

Úvod ke knize Přísloví od Dereka Kidnera

Podívejme se na charakteristiky přátelství na základě následujících veršů:

- *Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce. (Jan 15:15)*
- *Ne tak je tomu s mým služebníkem Mojžíšem. Má trvalé místo v celém mém domě. S ním mluvím od úst k ústům ve viděních, ne v hádankách; smí patřit na zjev Hospodinův. (Numeri 12:7-8)*
- *Kdykoli Mojžíš vcházel do stanu, sestupoval oblakový sloup a stál u vchodu do stanu. A Hospodin rozmlouval s Mojžíšem. A Hospodin mluvil s Mojžíšem tváří v tvář, jako když někdo mluví se svým přítelem. (Exodus 33:9,11)*

Jak bychom nyní mohli definovat opravdové přátelství?

Definice opravdového přátelství: Je to blízký nesexuální vztah mezi dvěma muži založený na vzájemné důvěře a otevřenosti. Nic není skryto nebo utajeno – oba mají možnost svobodně vyjádřit, co jim leží na srdci.

Takovéto přátelství můžeme nazvat smluvním, protože může existovat jen v tom případě, že oba muži jsou ochotni přistoupit na tuto úroveň hlubokého přátelství.

II. Muži přetvářejí muže

- Většina mužů se cítí pohodlněji v přátelském vztahu s ženami než s muži. Cítí se bezpečněji. Lépe se jim mluví o svých pocitech a bojích, které prožívají.
- Jestliže ale muž použije ženu jako ochranu před strachem z konkurence a před porovnáváním, pak popírá část své mužnosti.
- Muži potřebují druhé muže. Jedině skrze opravdový vztah mohou muži utvrdit svou mužnost.
Železo se ostří železem a jeden ostří tvář druhého. (Příslaví 27:17)
- Muži přetvářejí muže. Ostření znamená stimulaci tvé mužnosti. Žena nemůže „ostřit“ muže takovým způsobem, jako to může učinit muž.
- Žena byla stvořena jako „pomoc jemu rovná“.
I řekl Hospodin Bůh: "Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou." (Genesis 2:18)

Pomoc jemu rovná znamená vhodná, přiměřená, odpovídající v každé oblasti. Eva skvěle doplňuje Adama; je jeho druhou polovinou. Společně tvoří pár. Eva představuje pomocníka, jeho protější stranu, kontrast, opak.

- Muž „ostří“ muže

Žena je pomoc jemu rovná, doplňuje ho.
Žena nemůže „ostřit“ muže.
Muž nedoplňuje druhého muže.

Aplikace:

1. Je pro tebe jednodušší se sdílet s ženami nebo s jinými muži?
2. Proč si myslíš, že je těžké pro muže „ostřit“ jeden druhého?
3. Máš opravdového přítele? Jestliže ano, zkus popsat své přátelství a vlastností, kterých si nejvíce ceníš.

III. Odstranění vnitřního strachu

Jestliže chceme rozvíjet opravdové přátelství, musíme si odpovědět na dvě důležité otázky.

1. Mám jako muž co nabídnout svému příteli?
2. Mohu být někdy v budoucnosti opuštěn svým přítelem?

A. Mám jako muž co nabídnout svému příteli?

- Muži mají tendenci hodnotit sami sebe na základě srovnávání s jinými. Důsledkem tohoto postoje je strach otevřít své nitro.
- Mají strach sdílet své skutečné pocity a cele se otevřít, protože tím riskují, že se brzy odhalí to, jací skutečně jsou a co předtím maskovali.
- Muži se často cítí nedostateční a neschopní mít opravdového přítele. Vidí přátelství více z pohledu vlivu na sebe a svých pocitů, než z pohledu toho druhého.
- Nedůvěra mezi muži je asi tou největší překážkou pro rozvoj přátelství. Je pro ně jednodušší důvěřovat ženě než muži. Ženy mají větší schopnost přijímat druhé. Muži nezačnou důvěřovat jeden druhému rychle, protože znají své srdce a ví, jak dovedou být zrádní a zlí.

- Muž se nikdy nedozví, jestli má co nabídnout druhému, pokud nezboří zdi kolem sebe, které drží ostatní v bezpečné vzdálenosti.
- Problém nespočívá v tom, jestli mám nebo nemám co nabídnout, ale jestli jsem ochotný otevřít své nitro a dát se k dispozici!
- Muž, který říká: „Nemám co nabídnout“, mluví z pozice strachu a pohrdání sebou samým. Prázdnota, kterou cítí uvnitř, ho brzdí.
- Bůh stvořil muže takovým způsobem, aby byl schopen dávat sám sebe.

Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele. (Jan 15:13)

Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval. (Efezským 5:25)

- Opravdové přátelství vyžaduje aktivní zapojení – dát sám sebe.
- Dát sám sebe neznamená jen o tom mluvit, ale dát to co mám uvnitř, mluvit otevřeně, nic neskrývat a radovat se ze vzájemné otevřenosti.
- Ježíš řekl: „Nazval jsem vás přáteli“ (Jan 15:15). Když s nimi Ježíš sdílel své myšlenky, radovali se z jeho důvěry vůči nim a mohli plně porozumět jeho srdci. Sdílel se nimi také o svých motivacích, plánech a záměrech.

B. Zůstanu někdy opuštěný?

- Muži se bojí opuštění. Zdá se, že je bezpečnější nemít blízké přátelství, než je mít a pak být opuštěný.

Kdo mě milovali, moji druzi, odtáhli se pro mou ránu, moji nejbližší opodál stojí. (Žalm 38:12)

- Ježíš sám zakusil bolest z opuštění od svého blízkého učedníka Petra.

Vtom kohout zakokrhá podruhé. Tu se Petr rozpomněl na slova, která mu Ježíš řekl: "Dřív než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš." A dal se do pláče. (Marek 14:72)

- Když Ježíš předpovídal Petrovi jeho zapření, Petr se vehementně bránil: „I kdybych měl spolu s tebou umřít, nezapřu tě.“ (Marek 14:31)
- Neexistuje záruka, že přátelství nikdy neskončí. Nemůžeme říci: „Budu tvým přítelem, jestliže mi slíbíš, že budeme přátelé navždy.“ Vždy bude existovat možnost zranění; ale to by nás nikdy nemělo zastavit před úsilím mít opravdové přátelství a prožívat bohatství takového vztahu.

Aplikace:

1. Když se porovnáš s jinými muži, myslíš si, že máš co nabídnout pro přátelský vztah?
2. Jaké „zdi“ ti brání dát sám sebe pro opravdový přátelský vztah?
3. Máš strach z opuštění přítelem? Proč?

IV. Co je opravdové (smluvní) přátelství

- David a Jónatan dávají jeden z nejlepších příkladů takového přátelství.

I skončil rozhovor se Saulem. Jónatan přilnul celou duší k Davidovi, zamiloval si ho jako sebe sama. Saul ho totiž vzal onoho dne k sobě a nedovolil mu vrátit se do otcovského domu. A Jónatan uzavřel s Davidem smlouvu, neboť ho miloval jako sám sebe. Jónatan svlékl plášť, který měl na sobě, a dal jej Davidovi, též své odění i s mečem, lukem a opaskem. (1. Samuelova 18:1-4)

- Aby mohlo smluvní přátelství existovat, musí oba muži vidět jeho potřebu a chtít ho. Měli by také uzavřít „smlouvu“ nebo „slib“, že chtějí vstoupit to takového přátelství.

Jónatan řekl Davidovi: "Jdi v pokoji. Co jsme si my dva v Hospodinově jménu přísahali, toho ať je Hospodin navěky svědkem mezi mnou a tebou i mezi mým a tvým potomstvem." (1. Samuelova 20:42)

- Smluvní přítel neovládá druhého v žádné oblasti, jsou si ve všem rovni. Někteří muži jsou v pokušení ovládat své přátele. Náš postoj by měl být charakterizován pokorou a ochotou sloužit.
- Ježíš sám nám dal příklad služby tím, že umýval nohy svým učedníkům (J 13:12-17).
- Muži se nechtějí stát „součástí projektu“ někoho jiného. Touží po opravdovém a čestném příteli. Takový přítel musí být vybírán pečlivě.

Spravedlivý prozkoumává svému příteli cestu, kdežto svévolníky jejich cesta zavede. (Příslaví 12:26)

Myšlenka v tomto verši nás vede ke zkoumání a hledání. Takový člověk nespěchá za přátelstvím a ani nedovolí, aby se přátelil s pochybnými lidmi, kteří ho nebudují.

- Opravdový přítel je věrný a chrání důvěrnost přátelství.

Proradný člověk vyvolává sváry a klevetník rozlučuje důvěrné přátele. (Příslaví 16:28)

Být klevetníkem znamená říkat šepem věci, které působí pochybnosti a nahlodávají důvěru mezi přáteli.

- Nedůvěra může nastat, když ti někdo něco říká o někom jiném. Přemýšlíš: „Co udělá s mými slovy?“
- Nedůvěru lze nahlížet ve dvou rovinách:

Povrchní pohled – slova, která jsi řekl jen svému příteli, jsou nyní na veřejnosti.

Hlubší pohled – Jak tvůj přítel zachází s tvou duší? Nechává si věci jen pro sebe? Bere vážně věci, o kterých se s ním sdílíš? Budují tě jeho slova? Pomáhá ti stát se mužem podle Božího záměru?

Aplikace:

1. Podívej se na charakteristiky smluvního přátelství. Jsou některé z nich pro tebe nepřijatelné?
2. Jaké vlastnosti očekáváš od svého přítele?
3. Máš přítele, který tě bere vážně a uchovává věci, které jsou řečeny v soukromí?

V. Co přináší smluvní přátelství

- Posiluje druhého v těžkých situacích

David viděl, že Saul vytáhl, aby mu ukládal o život, i ukryl se v poušti Zífu v Choreši. Jónatan, syn Saulův, se vypravil a šel za Davidem do Choreše. Ve jménu Božím mu dodal odvahy. (1. Samuelova 23:15-16)

- Zatímco se David skrýval ze strachu před Saulem, napsal Žalm 52.
- Když procházíme těžkým obdobím, máme někoho, kdo při nás stojí a posiluje nás.
- Opravdový přítel se osobně zabývá tvými problémy a nepřenechá je někomu jinému.

Jestliže řekne: »Dobře«, může být tvůj služebník klidný, jestliže však ho popadne vztek, věz, že se odhodlal k nejhoršímu. Prokaž proto milosrdenství svému služebníkovi, neboť jsi vstoupil se svým služebníkem ve smlouvu před Hospodinem. Jestliže jsem spáchal nějaký zločin, usmrť mě ty sám. Proč bys mě teď vodil ke svému otci?" (1. Samuelova 20:7-8)

David řekl Jónatanovi, že kdyby ho chtěl jeho otec zabít, raději by byl zabit Jónatanem, než někým jiným.

- Procházíme-li obdobím, kdy musíme řešit nějaký problém, je vždy lepší mít blízkého přítele, který nás konfrontuje s realitou a pomůže najít řešení.
- Důvěra mezi přáteli roste, když se sdílejí a řeší spolu bolestivé věci, které brzdí jejich růst.
Lepší jsou zjevná kárání než skrývaná láska. Věrně jsou míněny šlehy od milujícího, ale záludné jsou polibky nenávidícího. (Příslaví 27:5)
- Opravdový přítel miluje v každém čase (Př 17:17). Tou nejlepší podporou je přítel, který s námi zůstává v čase radosti i smutku.
- Mnoho mužů má pochybnosti, jestli se jejich přítel dostatečně zajímá o jejich problémy.

Aplikace:

1. Máš přítele, který je ochotný tě konfrontovat s pravdou? Jsi ochotný nechat svého přítele tě konfrontovat?
2. Jak se cítíš a jak obvykle reaguješ, když tě přítel konfrontuje s pravdou?
3. Co uděláš proto, abys navázal nebo rozvinul opravdové přátelství?

Shrnutí:

Smluvní přátelství potřebuje čas, aby se budovalo a rozvíjelo. Většina mužů chce takové přátelství hned, jinak to vzdávají. Máš odvahu a vytrvalost rozvíjet takové přátelství? Jestliže máš mnoho výmluv, proč nemáš takové přátelství, odlož je stranou a začni znovu, třeba dnes. Jestliže tvým problémem je nedostatek času, tak jsi pravděpodobně zaměstnaný víc, než Pán Bůh po tobě chce.

12 MUŽ A JEHO NOVÁ IDENTITA

Není blázen ten, kdo je ochoten dát to, co si nemůže udržet, aby získal to, co nemůže ztratit. Jim Elliot

Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrno nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemřeli však, vydá mnohý užitek. (Jan 12:24)

V minulých lekcích jsme studovali skutečnosti týkající se muže a také to, co Bůh po něm vyžaduje. Možná budete namítat: „Ale já tvrdě pracuji, abych byl Božím mužem, a aplikuji všechny tyto věci do svého života“. Změna nepřichází skrze větší poznání nebo tvrdou práci, ale skrze zlomení (pokoření) a smrt.

Když Bůh pracuje v životě muže, snaží se umrtvit jeho starou přirozenost a dát mu novou. Aby „nový“ muž mohl jít dále, musí ten „starý“ zemřít.

I. Význam zlomení (pokoření)

Muži mají tendenci mít věci pevně ve svých rukách. Mají pocit, že musí být silní a vypadat mužně, aby mohli být úspěšní ve vykonání úkolů pro Pána Boha.

- Boží cesty nejsou jako naše cesty. Bůh chce zlomit „naši“ moc a sílu, abychom se mohli plně spolehnout jen na Něj.
- Příroda sama nás učí tomuto principu. Zrno musí nejprve v zemi zemřít, aby mohlo přinést život.

Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrno nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemřeli však, vydá mnohý užitek. Kdo miluje svůj život, ztratí jej; kdo nenávidí svůj život v tomto světě, uchrání jej pro život věčný. (Jan 12:24-25)

- Pšeničné zrno samo o sobě obsahuje život, ale tento život nemůže být uvolněn, pokud tvrdá slupka není rozlomena. Potom pšenice může vyklíčit a růst.
- Puknutí slupky umožňuje uvolnit život, který je uvnitř.
- Ježíš nám ukazuje, že naše vnější slupka – naše duše, musí být zlomena, aby mohl být uvolněn Jeho život, který nám daroval.
- Co potřebuje být zlomeno uvnitř muže:
 - Jeho moc
 - Jeho dostatečnost
 - Jeho tvrdohlavost
 - Jeho sobecké sny a ambice
 - Jeho sebeláska
 - Jeho vlastní zdroje
 - Jeho sklon k manipulaci
- Muži chtějí být silní, ne slabí. Chtějí zakoušet více moci, ne být zlomení.
- Zlomenost umožňuje muži být osvobozen ze své vlastní soběstačnosti a vede ho k závislosti na Božích zdrojích a moci.
- Apoštol Pavel měl ve svém těle „trn“, který mu měl připomínat jeho vlastní slabost a závislost na Kristově moci.

A abych se nepovyšoval pro výjimečnost zjevení, jichž se mi dostalo, byl mi dán do těla osten, posel satanův, který mne sráží, abych se nepovyšoval. Kvůli tomu jsem třikrát volal k Pánu, aby mne toho zbavil, ale on mi řekl: "Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla." A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova. Proto rád přijímám slabost, urážky, útrapy, pronásledování a úzkosti pro Krista. Vždyť právě když jsem sláb, jsem silný. (2. Korintským 12:7-10)

- Muži nikdy nezakusí plnost Božích zdrojů, pokud se nezbaví svých vlastních.

Aplikace:

1. Co pro tebe osobně znamená být zlomený?
2. Když se podíváš na svůj život, uvědomuješ si, co by to znamenalo být zbaven svých zdrojů?
3. Co by mělo být zlomeno ve tvém životě, abys byl více závislý na Božích zdrojích?

II. Zlomený muž – Jákob

- Proces pokoření není nikdy příjemný. Ten, kdo prochází takovým procesem, se cítí, jakoby život od něj odcházel.
- Jákob byl mužem, kterého Bůh postupně přetvářel. Bůh se v životě Jákoba nikdy nespokojil s ničím menším než s tím, co pro něj zamýšlel.
- Jákoba bychom mohli charakterizovat jako muže, který byl závislý na svých schopnostech a staral se hlavně o sebe už od svého narození. Jeho život bychom mohli popsat jako život podvodníka, lstivce a sobce.
 - Už v lůně své matky bojoval se svým bratrem Ezauem. Při narození ho držel za patu.
 - Ukradl svému bratru prvorozenství.
 - Po útěku z domu ke svému strýci Lábanovi nejprve sám podváděl a poté byl také v následujících dvaceti letech podváděn.
- Muž, který se setkává s Jákobem po jeho útěku od strýce, označuje se za Boha. Je to před tím, než se má setkat se svým bratrem Ezauem.
- Jákob zápasí s Bohem celou noc.

Šli tedy napřed s darem, zatímco on přenocoval oné noci v táboře. A té noci vstal, vzal obě své ženy i obě své služky a jedenáct svých synů a přebrodiv se přes Jabok. Vzal je a převedl je přes potok se vším, co měl. Pak zůstal Jákob sám a tu s ním kdosi zápolil, dokud nevezšla jitřenka. Když viděl, že Jákoba nepřemůže, poranil mu při zápolení kyčelní kloub, takže se mu vykloubil. (Genesis 32:22- 26)

- Bůh mu poranil kyčelní kloub, nejsilnější část lidského těla.
 - Bůh se dotkl Jákoba v jeho nejsilnějším bodě.
- Jákob přijímá novou identitu.

Neznámý řekl: "Pusť mě, vzešla jitřenka." Jákob však odpověděl: "Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš." Otázal se: "Jak se jmenuješ?" Odpověděl: "Jákob." Tu řekl: "Nebudou tě

už jmenovat Jákob (to je Úskočný), nýbrž Izrael (to je Zápasí Bůh), neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstál." A Jákob ho žádal: "Pověz mi přece své jméno!" Ale on odvětil: "Proč se ptáš na mé jméno?" A požehnal mu tam. I pojmenoval Jákob to místo Peniel (to je Tvář Boží), neboť řekl: "Viděl jsem Boha tváří v tvář a byl mi zachován život." Slunce mu vzešlo, když minul Peniel, ale v kyčli byl chromý. Synové Izraelovi nejedí až podnes šlachy při kyčelním kloubu, protože Bůh poranil Jákobovi šlachy kyčelního kloubu. (Genesis 32:27 – 33)

- Ve skutečnosti se Bůh Jákoba ptal: „Jaký opravdu jsi?“ V době Starého zákona bylo jméno spojeno s charakterem daného člověka. Bůh chtěl ukázat Jákobovi jeho pravou přirozenost.
 - Jakobova odpověď byla: „Jsem Jákob, ten, který chce vše shrábnout pro sebe, ten sobec, intrikář a lhář.“ Bylo zřejmé, že Jákobův život a charakter musely být zcela změněny.
 - Boží reakce na tuto odpověď byla: „Ano, takový jsi byl, ale od nynějška budeš někdo jiný, Izrael“. „Izrael“ znamená, že zápasil s Bohem a s lidmi a obstál.
- Když Bůh zápasí s člověkem, je to proto, aby ho konfrontoval s tím, jaký ve skutečnosti je. Bůh chce zlomit jeho starou soběstřednou přirozenost a dát mu novou.
 - Stát se člověkem, jakým Bůh chce, vyžaduje vždy zlomení. Nová přirozenost vychází ze zlomenosti.
 - Skutečná moc pochází ze zlomenosti, ne z vlastních zdrojů moci. Kristus vždy zdůrazňoval zlomenost, ne moc.

III. Boží vzorec pro novou identitu

- Když Bůh závažně pracuje v životě člověka, často mění jeho identitu. Slova „ ty jsi ... a ty budeš...“ jsou výsledkem Božího úsilí o změnu člověka, změnu jeho identity a jeho životního poslání.
- Studujme následující příklady mužů a podívejme se, co Bůh dělal v jejich životě.

Abraham

Když bylo Abramovi devětadevadesát let, ukázal se mu Hospodin a řekl: "Já jsem Bůh všemohoucí, choď stále přede mnou, buď bezúhonný! Mezi sebe a tebe kladu svou smlouvu; převedice tě rozmnožím." Tu padl Abram na tvář a Bůh k němu mluvil: "Já jsem! A toto je má smlouva s tebou: Staneš se praotcem hlučícího davu pronárodů. Nebudeš se už nazývat Abram; tvé jméno bude Abraham. Určil jsem tě za otce hlučícího davu pronárodů. (Genesis 17:1-5)

- Jméno Abram znamená „ vznešený otec“, a to ukazuje na skutečnost, že pocházel z královské linie.
- Jméno Abraham v hebrejštině znamená „otec zástupů“ (národů). Jeho nové jméno ukazuje do budoucna.

Petr

Jeden z těchto dvou, kteří slyšeli, co Jan řekl, a Ježíše následovali, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Vyhledal nejprve svého bratra Šimona a řekl mu: "Nalezli jsme Mesiáše (což je v překladu: Kristus)." Přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohleděl a řekl: "Ty jsi Šimon, syn Janův; budeš se jmenovat Kéfas (což se překládá: Petr)." (Jan 1:40-42)

- Jméno Šimon, „Petros“, znamená oblázek; kousek skály odlomený od skalního masivu.
- Jméno Petr však znamená skála.
- Šimon se nestal Petrem ze dne na den. Ježíš začal postupně vytvářet v jeho srdci očekávání a naději, že jednoho dne se jím stane. V následujících letech byl Petr přetvářen v Božího muže.
- Ježíš si byl vědom potřeby lámání, kterou měl Petr zakusit. Jeho trojí zapření Mistra a Ježíšova otázka, „Miluješ mne?“, která mu byla položena také třikrát, jej odhalila a pokořila, ale zároveň „přetavila“ v pevnou skálu.

Saul

V tu chvíli Saul, kterému říkali také Pavel, byl naplněn Duchem svatým... (Skutky 13:9)

- Židovské jméno Saul už nebylo více používáno poté, co zahájil svou novou službu. Bylo používáno jen jeho římské jméno Pavel.
 - Pavel používal své židovské jméno jen když mluvil o svém dřívějším životě (Skutky 22:7; 26:14)
-
- Každý z těchto mužů přijal svou novou identitu (nový směr ve svém životě) poté, co jej Pán Bůh provedl procesem lámání.
 - Nové jméno jim mělo připomenout Boží práci v jejich životě a nový směr, kterým mají jít.

Aplikace:

1. Podívej se na muže, o kterých jsme mluvili. Jak Bůh jednal s každým z nich, když je lámal?
2. Proč jim Bůh dal novou identitu?
3. Podívej se na svůj život a na to, co v tobě Bůh dělá. Co by mohlo být takovou „značkou“, která ti to připomene?

Shrnutí:

Skutečná změna začíná zlomením. Nestačí být zodpovědným. Je potřeba, aby muž byl zlomen.

Pro Boží muže pochází identita ze spojení s Kristem v jeho smrti a vzkříšení.

Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání. (Římanům 6:5)

Zemřeli jste a váš život je skryt spolu s Kristem v Bohu. (Koloským 3:3)

Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši. (Římanům 6:11)

Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne. (Galatským 2:20)

Byl jsi ukřižován spolu s Kristem nebo se držíš raději dál od kříže? Tvoje nová identita přichází jedině skrze kříž. Naším cílem není žít svůj vlastní život, ale život s Kristem. Jsi sjednocen s Kristem?

Když španělský dobyvatel Cortez přistál se svými 700 muži v Mexickém zálivu, aby začal dobývat Mexiko, úmyslně zapálil svoji flotilu v počtu 11 lodí. Poté co muži uviděli plápolající lodě, uvědomili si, že nemohou ustoupit, jinak by se všichni utopili v zálivu. Bez možnosti ústupu mohli postupovat jen jediným směrem, dopředu, do neznámé země Mexiko.

Jestliže chceš jít za Kristem, získat novou identitu a být použit pro Boží záměry, musíš zničit všechny ústupové cesty. Buď je přibít na kříž nebo se jich vzdát. Není možné být polomrtvý. Spálení lodí ti pomůže zabránit, abys to vzdal a ustoupil.